
Slovo úvodem

Jak už bylo napsáno v úvodníku souběžně vycházejícího šestého čísla Polarisu v sedmičce najdete články o všech akcích, kterých se zúčastnil někdo z našeho oddílu a neměly statut MS nebo ME. No všech... Abych vás nemystifikoval. Nepodařilo se mi sehnat články o bikerských vícedenních SIX Numbers a o Ceně Východních Čech, kterou letos navštívilo jen minimum závodníků... Tak tedy skoro všech :-)

V Čechách se běželo tradičně velké množství vícedenních závodů. Vše začalo hned první víkend Cenou Střední Moravy na mapách z letošního Českého poháru štafet. O den později pak začínaly další vícedenní závody v Tisu u Blatna. Vzhledem k tomu, že letošní MČR na klasické trati se poběží ve skalách, tak ve druhé polovině prázdnin se závodilo téměř výhradně jen ve skalnatých terénech. Celkem bylo možno ve skalách absolvovat šestnáct etap ve dne a jednu v noci. To je zajisté slušná porce... Poslední prázdninové závody na Kokořínsku pak byly takovou malou generálkou na podzimní vrchol sezóny. Výběr prázdninových závodů byl skutečně velký a každý si mohl vybrat ty své.

Několika z nás přesto byla Česká Republika malá a tak vyrazili na závody do Polska (Grand Prix Polonia), Chorvatska (Cratia Open) či Slovinska (Cerkno Cup). Ti co mají nějaké ty ambice a cítí se nadějnými orientačními běžci pak vyrazili s juniorskou reprezentací na čtrnáctidenní soustředění do Norska, kde kromě místních, orientačně velmi náročných, lesů poznali i něco málo z krás této severské země. Kvalitně potrénovat se pak dalo i na tradičním prázdninovém soustředění, které se tentokrát konalo v Doksech a bylo zaměřeno především na trénink ve skalách.

Letošní prázdniny končí, končí čas pohodových závodů, na kterých jde o všechno, jen ne o výsledky. Čas, kdy pro nás orientáček byl skutečně jen a pouze zábavou a odreagováním... Snad jsme se tedy všichni odreagovali dobře a jsme odpočatí a připraveni na podzimní část sezóny, která právě začíná. Mě nezbyvá nic, než popřát vám všem hodně štěstí v nadcházejícím měsíci plném důležitých závodů.

Zelda

Výkon Měsíce

O prázdninách se konají téměř všechny významné světové či evropské šampionáty a tak tradičně nebývá nouze o velké výkony. Jak už se stalo tradicí, tak i letos se téměř každého mistrovství zúčastnil někdo z Žabin a tak nebylo jednoduché vybrat jeden výkon pro tuto rubriku. Popravdě řečeno všechny Chrobákoví, Bořkovi, Klusiho, Steevovi, Miloušovi, Olafovi nebo Pallyho výkony na příslušných mistrovstvích by si zasloužily nominaci na toto místo... Po dlouhém přemýšlení jsem se rozhodl jako výkon měsíce uvést Bořkův bronz z klasiky na MEDu ve Slovinsku. Přece jen to byla jediná individuální medaile.

Tradiční rozhovor na tomto místě však nenajdete a dokonce ho nenajdete ani v tomto čísle Polarisu. Nalézá se totiž, stejně jako rozhovory se zbylými třemi žabiňáckými účastníky MEDu, za článkem o MEDu, který je součástí souběžně vycházejícího šestého čísla Polarisu.

Zelda

Cena Střední Moravy 2006

Ač bylo celý týden pěkně, tak při cestě z Brna jsem potkal takový déšť, že cesta na kole padla a tak jsme do Teplíc nad Bečvou vyrazili autem. Centrum I. etapy bylo před lázeňských

domem Bečva, kde bylo již centrum sprintu. Jen těch lidí tam bylo trošku méně – necelé dvě stovky závodníků. Start byl na východě z jeskyně a hned po startu se každý přesvědčil, že terén díky dešti nebude nejnlehčí. Velká část závodu byla v kamenných svazích, kde to velmi klouzalo a ani chodit se pořádně nedalo. A co teprv přelézat hluboká bahnitá údolí, to byla teprv záležitost místy až na 2 minuty :-). Závěr byl již po zámeckém parku, kde se dalo dokonce i pořádně běžet. Poté se přesouvalo do kempu, kde bydlelo velmi málo lidí a byla taková velmi domácká atmosféra.

Na II. etapu jsme přešli do místní části Hranic – Rybářích, kde se běžely nedělní štafety. A terén byl možná ještě víc rozbahněný než při štafetách. Startovalo se na stejném místě a běželo se v podstatě v protisměru štafet. Tratě jednoduché a převážně po cestách, výjimkou bylo snad jen pár kontrol v hustnících, které naopak nešly vůbec najít, a proto jsem si v lese pobyl úctyhodnou dobu :-). Po závodě většina lidí navštívila Zbrašovsko-Aragonitové jeskyně.

Do míst III. etapy jsme jeli trošku dále, do poměrně známého lesa na Helfštýně. Centrum bylo na louce před hradem a paní kastelánka nás na hrad nechtěla pustit ani na záchod :-). Tratě byly poměrně klasické na tento terén a stavbu Petra Hynka – velmi jednoduché a rychlé s pár kontrolami zašitými v hustnících, kam by normální člověk ani nevlezl. A závěr ve svahu pod Helfštýnem a následný výšlap nahoru byl jen třešničkou na dortu. A jelikož jsem vše jistil zezadu, tak jsem se výsledky dozvěděl až po doběhu, kdy už se skoro balil cíl a zjistil, že si Otri doběhl pro svůj životní úspěch – a to ani nemluví o tom, že tam vlastně ani nikdo nebyl :-). A prý se zase kradly krabičky, což není na Helfštýně zas taková novinka.

A závěrem – závody pohodové téměř v rodinné atmosféře převážně závodníků z Hané. Něco mezi menším oblastákem a větší zimní ligou.

George

Celkové výsledky:

H21B: 1. Hubáček Josef 164.41; 2. Otrusina Jiří 171.57; 3. Mužrák Stanislav 174.59; ... ; 13. Jírka Michal 212.27;

Pohodové prázdninové poběhání

O prvním prázdninovém víkendu se konaly krom tradiční Ceny střední Moravy ještě jedny závody. Pořádala je Pragovka v nádherném, ale už dost proběhaném lese v okolí Tisu u Blatna. Žabiňácká účast nebyla nijak zázračná. Bukovacovi, tradiční skupinka Arnie, Kenia, Prokoup a pak ještě já a Brabík. Na závody jsem se tedy vydal s Liščínskými, jelikož hromadnou dopravou přes tři čtvrtě republiky se mi jet fakt nechťelo...

Po příjezdu do Tisu na nás čekalo pěkné shromaždiště situované přesně na stejném místě jako před dvěma lety na Áčkách. Kemp pak byl vzdálen nějakých 300 metrů, což bylo velmi pozitivní. V noci v něm totiž bylo hrobové ticho.

Všechny etapy se běžely na nově zrevidovaných mapách v měřítku 1:10000. První z nich se pak odehrávala asi v nejzajímavější části lesa mezi Tisem a Sklárnou. Stavitel si ale zjevně pošetřil prostřední část lesa přes kterou všem kategoriím postavil zhruba dvoukilometrový postup. Byl sice už trochu oběhaný (podobný se šel na Áčkách), ale přesto neztratil nic na své kráse. Celkově byla trať postavena velmi pěkně. Žádný závod v ražení, pěkné volby, téměř pořád bylo v lese co řešit. Jediným záporem pro mě bylo výše uvedené měřítko. Raději bych běžel na patnáctce...

Večer po závodech proběhlo vyhlášení vítězů etapy a po něm se každý bavil jak uznal za vhodné. K dispozici bylo několik stánků s občerstvením a uprostřed shromaždiště trůnil obrovský stan. Na závodech nebylo zas až tak moc lidí, takže vše probíhalo v klidu.

Druhý den byla na pořadu nejdelší etapa závodů. Tentokrát se běželo v severní části lesa a stavitel opět šetřil terčíky. Trať byla zajímavá, ale první etapě se rovnat nemohla. Terén totiž nenabízel příhodné podmínky k zásadnějším volbám a tak to chtělo většinou pálit rovně nehledě na délku postupu. Na trati byl sice opět jeden hodně dlouhý postup, ale narozdíl od včerejška se na něm nedalo výrazně ztratit. Velkým pozitivem trati však byly dvě občerstvovačky.

Tentokrát bylo po etapě více času a tak pořadatelé zařadili Lahváčový scorelauf. Obecenstvo bylo početnější než zúčastnění a všichni se výborně bavili. Zbytek odpoledne a večer pak probíhal zhruba ve stejném duchu jako včera.

Poslední etapa měla trochu netradičně intervalový start, což mě trochu zklamalo. Když jsem se bavil s Kalimerem, tak říkal, že se jim to nechtělo organizovat. Intervalový způsob startu je přece nesrovnatelně jednodušší. No neva, hlavně, že všichni čeští pořadatelé nejsou tak líní... Celá etapa se odehrávala v prostoru, který si pořadatelé schovali z první etapy díky dlouhému postupu. Trať byla hodně zamotaná a bylo na ní také výrazně více kontrol než v předchozích dvou dnech. Popravdě řečeno mě dost zklamala. Byly na ní naprosto zbytečné vrchařské prémie a navíc to bylo pořád bez nápadu. Zhruba stejně dlouhé postupy, neustálé smyčky,... No prostě se mi to nelíbilo, no :-)

Po doběhu následovalo vyhlášení celkových výsledků, během něhož vítězové obdrželi pěkné ceny. Já osobně třeba vyhrál za druhé místo v H20 oranžový ručník Made in Pakistan :-). Po vyhlášení už nezbývalo než sbalit věci a vydat se zpět k Brnu.

Pokud bych měl závěrem k těmto závodům přiřadit nějaké přídavné jméno, tak by jednoznačně znělo pohodové. Pořadatelé vše zvládali, závodníků nebylo moc, lesy byly nádherné a díky množství kamenů a balvanů i orientačně náročné. Bylo to prostě takové pohodové prázdninové poběhání!

Zelda

Celkové výsledky:

D21A: 1. Svobodová Jitka 184.42; 2. Blechová Lenka 198.47; 3. Labašová Katarína 200.50; ... ; . Bukovacová Alena abs; **H20:** 1. Lenner Miroslav 190.51; 2. Zelinka Jiří 191.46; 3. Kafka Miloš 242.24; **H21A:** 1. Palát Petr 211.58; 2. Mazal Zdeněk 212.31; 3. Kaplan Jan 221.41; ... ; 9. Lexa Matěj 236.19; ... ; 14. Hrnčiar Dušan 251.21; ... ; 20. Pátek Richard 307.28; ... ; 23. König Lukáš 333.51; ... ; . Brabec Jaroslav DISK; **H21E:** 1. Bukovac Palo 204.04; 2. Kovář Miroslav 210.19; 3. Mrázek Jan 213.26; ... ; 13. Bukovac Maroš 243.17; **P3KM:** 1. Suchá Eva 159.17; 2. Bouček Václav 163.33; 3. Klapalová Pavla 164.49; ... ; . Jiráčková Jana abs; **P6KM:** 1. Odstrčilová Hana 409.32; ... ; . Jiráčková Jana abs;

Grand Prix Polonia

GPP 2006 -- úvod

EUROSPORT 2015

reporteur Mr. Zelinka, you are actually winner of Rallye Akropolis. How are you feel?

mr. Zelinka (česky a s úsměvem) No bylo to fakt ultimátní! Trochu sem si vzpomněl, jak sem jel před lety do Polska -- vedro, úzký silničky... Akorát sem letos nerozbil auto já, ale Loeb (-:

reporteur Uh?! ... Eh ... Ultimate, i understand ... Thank you!

Den 1 -- this day is way!

Ve zkratce: jelo se nejednou zkratkou na závody GPP do lázeňského města, kdo autem, koupal se na koupališti, potkal Míšu a Markétu u polskejších hranic, pak pár lidí zaběhlo etapu, stavba stanů atd.

Pokud bude někdo Zeldu navigovat na rallye Akropolis 2015, já to asi nebudu (-: Ale posádka vlaku čekala fakt jenom o hodinku víc, než sme jim s Peťou ulehčili o batohy ...

Na dotaz, jestli jsou šťastni, odpověděli všeci kladně, nakupujte jídlo v intersparu <tečka>

spolujezdec

Den 2 -- Čtvrtek 6.7.2006

Po noci kterou jsme strávili venku v obrazci se Zeldou uprostřed a hygienicky, přišlo ráno a sním i horký letní den, na který jsme si naplánovali výlet na Borůvkovou horu 899 m.n.m. Až si všeci co šli na výlet udělali svůj ranní rituál (snídaně, atd..). Vyrazili jsme na již zmiňovaný vrchol Borůvková Hora, ve složení Filip (zhulenec), Peťa Palátová, Lenka, Maruška, Katka, Evaaaaak, Jára a já. Asi po dvou kilometrech jsme došli na hraniční přechod Travná a odtud se naše skupina vydala směr Borůvková Hora po polské straně. Po chvíli cesty jsme spatřili plantáž borůvek a tak jsme usedli a jedli. Vtom přijel polský celník na mopedu a otázal se kam máme namířeno. My, že na Borůvkovou horu. On že musíme jít po české straně a odjel na obhlídku hranic. Všeci ukázali pasy celník je pustil a už jsme byli zase doma. Kousek od hranic byla hospůdka, bohužel neměli zmrzlinu a tak jsme se napili, naplánovali cestu a vyšli. Netrvalo dlouho a před námi se objevil vrchol Borůvková hora, na které už moc borůvek nebylo, jelikož je znavení poutníci vybírali a snědli. A my už jsme byli také znaveni, ale naštěstí už to bylo jenom z kopce až do Ladku Zdroje na koupaliště kde byl i kemp. Většina ulehla k bazénu a občas šla smočit svoje rozpálené tělo do svěží i když trochu špinavé vody. Po večeři jsme šli na zmrzlinu a nakoupit. A pak už se setmělo a my opět zalehli do obrazce, se Zeldou uprostřed a hygienicky.

Steve

Den 3 -- Pátek 7.7.2006

Tož jsme se všeci ráno vzbudili, a byli jsme úplně v obrazci. Pěkně jsme se nasnídali u příjemně svítícího sluníčka, které se po chvíli stalo velice nepříjemným. Po této romantické snídani jsme se ještě na chvíli vyvalili před naše stany, ve kterých někteří celou dobu pobytu nespali ani chvíli, ale to jen tak mimochodem. Rychle blížil čas odchodu na start, což už tak skvělé nebylo. Po příchodu na shromaždiště jsem se ihned šel mrknout co mě to v té elitě čeká. Popravdě řečeno, při prvním pohledu jsem si říkal že je ráno a ještě jsem se úplně nerozkoukal, při druhém jsem si říkal že to není možný, a při třetím mi začala tuhnout krev v žilách. Na popisech stálo, že je to 6 km a něco okolo 500m převýšení. No teď už se mi na start moc nechtělo. Co se ale dalo dělat beru si do kapsičky 5 hroznových cukrů a razím na start. Naštěstí se ale parametry trati moc těm z popisu nepodobaly a převýšení bylo zhruba poloviční. Málem bych zapomněl, že se běželo Micro-O. No bylo to dost fiasko. Za špatnou kontrolu nebyl trestný okruh ale dvouminutová penalizace → maximálně jste si mohli přilepšit o osm minutek. Navíc mapa v desítce byla velice generalizovaná a jen v místech kontrol Micro-O bylo zmapováno i to co v lese prostě nebylo. Takže v praxi to bylo vypadalo asi takto. Vběhl jsem do kolečka tam 3 kontroly, narazil jsi tu co se ti zdála a valil jsi dál. Nakonec většina prošla bez trestných minut, ale pár lidí se netrefilo. Po doběhnutí jsme se přesunuli do kempu. Uvařili jsme si, vykoupali se v koupališti, které bylo součástí kempu, zahráli si pupendo a vyslechli Maruščino Superpéro. Navečer jsme vyrazili do města do oblíbené cukrárny, kde z nás měli trochu šoky. Slečna prodavačka to komentovala slovy O jesus. Dalí jsme si výbornou zmrzlinu, otestovali kde soudruzi z NDR udělali chybu a potom už nezbyvalo než zalehnout. Samozřejmě že do obrazce.

Jára

Den 4 -- Sobota 8.7.2006

Dneska jsme jako obvykle spali zase v „obrazci“ (což bylo možná asi vysvětleno v předchozích dnech tohoto článku). Když jsme se probudili, tak na obloze na nás vykukovali mračna. Za chvíli začalo pršet. Jelikož dneska nás čekal sprint až ve 2 hodiny (některé až v 7 - Kubu, Marušku a Peťu) tak jsme zakotvili všichni v jednom stanu a potom u dvou stolečků s velkým deštníkem, kde na nás nepršelo a hráli jsme hry, které mi docela daly zabrat, než jsem je pochopila.

Když se blížila druhá hodina déšť ustal a my jsme se vydali na start sprintu. Po cestě jsme

potkali několik závodníků, kteří už běželi závod a přišlo nám divný, že už nikdo nechodí na start. Tam jsme pak zjistili, že jsme měli být dávno v karanténě. Ale nic se nestalo, protože to tam nikdo nekontroloval. Sprint jsme měli postavený v lese a pár kontrol ve městě. Bylo to hezký, ale těšila jsem se že to budem mít ve městě, jako elitáci.

Po závodě jsme měli dost času, než startoval zbytek naší výpravy, tak se hrálo vodní pólo. Čas rychle uplynul a začal start Kuby, Marušky a Peťi. Ostatní jsme vzali foťáky a přesídlili jsme se do města, kde jsme se rozmístili na různá místa a fotili (Štěpík kameroval).

Po skončení všech sprintů jsme si uvařili jídlo a rozhodli se, že na poslední noc uděláme „atomovej hřib“. To spočívalo v tom, že na vařič se dala prázdná plechovka s voskem (který se ukradl v cukrárně ze svíček, kam jsem chodili každý večer na zmrzlinu) a zahřála se do varu a nakonec se tam vylije voda, aby to udělalo velkej „fajr“ :-)) a plechovka vyletí do vzduchu. Jelikož jsem nevěděli kam až to vybuchne, tak jsme vylezli do vysoké stráně a čekali až Zelda na to nalije vodu, který pak skočí do křoví, aby se mu nic nestalo. Byl z toho oheň do výšky asi tří metrů. Potom jsme se rozhodli že uděláme další akci. Tak Mára vymyslel že vezmem plechovku s čočkou a párkem a uděláme ohňostroj. Sedli jsme si na silnic jako v kině a zírali na plechovku až vybuchne. Čekali jsme 5 minut a projelo auto tak jsme se museli zvednou a počkat, až odjede. Po uplynutí asi 14 minut se schylovalo k ohňostroji a plechovka začala bobtnat, všichni jsme byli napjatí. V tu chvíli jelo další auto, které jelo krokem. Všichni jsem mysleli, že to vybuchne, když bude zrovna projíždět a bude stírat čočku ze skla stěračem, ale naštěstí se to nestalo. Stalo se to asi 2 minuty potom. A výsledek? Čočka s párkem byla všude kolem, vznikl kouř a Filipovi, který obětoval svůj vařič na provedení experimentu se urvala nožička a byl celý od vosku...

Protože byla na obloze mračna, tak jsem usoudili, že bude lepší radši spát ve stanu. Někteří se usídlili pod slunečníkem a doufali, že nebude zase pršet. A nakonec nepršelo. A takhle skončil sobotní den a začal poslední den našeho krásného pobytu v Polsku.

Káťa

Den 5 -- Neděle 9.7.2006

Dnes se běží klasika. Pro někoho už pátá, pro většinu teprve třetí, ale pro všechny poslední etapa. Pořadatelé nám až do poslední chvíle tajili, co nás čeká. A já jsem byla opravdu napjatá, protože po modelu (6 km / 385 m) jsem měla z klasiky dost respekt. Nakonec však byly parametry pro všechny celkem přijatelné a tak jsme se za lehkého deště pomalu začali trousit do lesíka. Na startu mě přepadla další obava, zda mapa bez maníku přežije celou trať (občas s tím mám problém i když neprší), ale mapa opravdu byla z kouzelného voděodolného papíru :-)).

Ohlasy na závod byly vesměs pozitivní:

Zelda: „, To byl pořádnej běžeckej orgasmus!!!“ (říkal to skoro o každé etapě...)

A nejen že si to Zelda v lese asi dost užíval, ale nakonec taky vyhrál. Co nás ale překvapilo víc, byly ceny , které dostal. Za pětidenní závody dostal obyčejné tričko a za ty tří denní obrovský batoh. Na stupínky vítězů se podívali i další: Štěpík, Evička, Mára...

Do dopravních prostředků jsme se rozdělili už při včerejší vášnivé debatě (počet lidí převyšoval počet míst v autech) a tak jsme se hned mohli vydat na cestu, ale všem dobrodružstvím dnes ještě nebyl konec. Zelda s naší dívčí posádkou (já, Peťa a Lenka) zvesela vyjel směrem k hranicím a hovor v autě se brzy stočil k Zeldovu řídičskému umění. Tady mé vyprávění končí, dál už to nepatří do Polarisu, ale spíš do Kobry 11...

Maruška

Celkové výsledky GPP:

M20: 1. Jiří Zelinka 320:50; 2. Marek Galla 348:00; 3. Piotr Chmielecki 365:30;

Celkové výsledky Euroorienteering:

M16: 1. Štěpán Zimmermann 98:09; 2. Pawlak Bartosz 102:51; 3. Stránský Vojtěch 108:33; **M18:** 1. Marek Pospíšek 124:09; 2. Adam Dusílek 126:37; 3. Lukasz Gryzio 135:40; ... ; 5. Filip Dědic 141:54; **M20:** 1. Petr Strachota 157:27; 2. Jiří Zelinka 157:09; 3. Piotr Chmielecki 157:40; **ME:** 1. Wojciech Kowalski 125:08; 2. Robert Banach 126:17; 3. Marcin Richert 127:34; ... ; 16. Jakub Zimmermann 144:23; **W18:** 1. Lenka Poklopová 110:11; 2. Eva Kabáthová 110:20; 3. Barbora Svobodová 115:28; ... ; 9. Kateřina Borecká 135:39; **W20:** 1. Martina Kynčlová

142:10; 2. Ivana Prchalová 147:33; 3. Karolina Majewska 189:01; ... ; . Lenka Hýblová DISK; **WE:** 1. Dorota Kosínska 145:38; 2. Monika Topinková 147:29; 3. Iva Hrazdírová 152:33; 4. Perta Palátová 161:55; 5. Marie Stratilová 192:29;

Sonda zubolékařská

V současné době by se dle zákona č. II/2006 neměla jakákoli činnost v této oblasti obejít bez tzv. Informovaného souhlasu. Není nutno vyžadovat písemný souhlas, zúčastnění ho projeví dobrovolným se dostavením ve sjednaném termínu na dohodnuté místo. V tomto případě 8.-10. Července 2006, Croatia Open, Delnice (Crikvenice)

Anamnéza rodinná: Ačkoli není možno prokázat genetickou podmíněnost, jisté sklony se projevují i u pokrevných příbuzných. (Dokoupilovi 3krát, Bravenní 4krát, Štěpánští 2krát, Kočí 1krát)

Anamnéza osobní: Pravidelně se opakující ataky, někdy zabíhající až do krajnosti.

Aspekce: Barva zelená, místy šedobílé tumory obklopené menšími lacunami i cavernami. V regio Crikvenica patrná nadměrná sekrece slané tekutiny.

Palpace: Terén prohmatný, calcifikace neadherují ke spodině.

Základem úspěchu je penetrace do prostoru a následná preventivní extenze závisující na okamžitém stavu. Někteří preventivně extendují i šestnáct minut. Třídenní intervence do oblasti byla završena masivní erupcí zúčastněných brněnských poskytovatelů péče na stupně vítězů.

Doporučuji opakované návštěvy a průběžné opatřování stále většího počtu pilířů drahokovem.

Za správnost dokumentace odpovídá *MUDr. Sylva Štěpánská*

Slovníček:

adherovat = přiléhat k podkladu

anamnéza- z řečtiny = vzpomínka, upomínka

anamnéza osobní = možná souvislost prodělaných potíží s aktuálním stavem

anamnéza rodinná = možné přenesení příznaků z předka na potomka

aspekce = vyšetření pohledem

calcifikace = ztvárnutí

caverna = doupe, sklep, jeskyně

informovaný souhlas = každý pacient musí být seznámen se všemi postupy léčení, finanční náročností, atd.

intervence = zakročení, vložení se, vmíšení se, zasáhnutí, zprostředkování

lacuna = mělká prohluben

palpace = vyšetření pohmatem

penetrace = průnik

preventivní extenze = ochranné rozšíření

Celkové výsledky:

M45: 1. Magons Karlis 101:22; 2. Melis Luc 107:56; 3. Stepansky Vaclav 108:06;

W18: 1. Péley Dorottya 104:42; 2. Stepanska Adela 110:11; 3. Petranoviæ Barbara 155:53;

Výsledky sprint:

W20: 1. Tibay Ilona 13:10; 2. Stepanska Adela 13:58; 3. Péley Dorottya 14:36;

M35: 1. Zissos Adrian 12:29; 2. Melis Luc 12:34; 3. Harwood Eddie 13:20; ... ; 22. Stepansky Vaclav 17:21;

Tábor Křižánky 2006

Jaký byl letošní tábor v Křižánkách u Milov ? Kde začít ? Asi na nádraží. Přijela jsem autem k nádražní budově, kde byl tradiční problém s parkováním. Nemám nervy na couvání do

malé mezery v řadě, zvláště pokud je za mnou kolona aut. Využila jsem tedy k parkování nájezd na chodník. Uznávám, že Suzuki Swift není největší osobní auto, přesto mě trochu uváděli do rozpaků komentáře rodičů shromážděných dětí týkající se jeho vnitřního prostoru. Než jsem do něj naložila část zavazadel, měla jsem pocit, že řídím nějakou osobní blešku (nebo minimálně fiátka). Ale nakonec jsem se s tím cestou do Křižánek nějak vyrovnala. Poté, co jsem dojedla svačinku v Křižánkách u malebného ohniště, dorazila spousta dětí. Vyvalily se z autobusu jako lavina a Jitka, Lada a Anička, které se je snažily organizovat, mezi nimi vypadaly velmi půvabně - jako Sněhurky mezi trpaslíčky :o)

Po seznámení s ubytováním jsme vyrazili k nedalekému rybníku. Jak se ukázalo, měl ideální hloubku ve většině míst - tak akorát pro krk menšímu prvňáčkovi, navíc byla voda jako kafičko. Blízkost i nevysoká hladina přispěla k častému využití rybníka a stal v horku příjemným téměř každodenním osvěžením. Proběhl v něm i Obojživelník - závod OB na souši i ve vodě. Zde patří velké díky Milošovi, který obětavě dělal celou dobu tábora vždy dozor přímo v rybníce. Kromě koupání jsme se věnovali i trénování dovedností OB. Menší děti si na táboře užili více lesních her, větší zase kola. Proběhl dokonce "Oficiální mezinárodní táborový závod v MTBO", postavený Zdeňkem. Jediný, kdo se při něm trochu zapomněl jsme byly já a Janča - sběračky kontrol. To je tak, když se člověk zapovídá a zapomene odbočit :o) Celý tábor se nesl v duchu Afrických dobrodružství lovce Kimuriho. Čtyři africké kmeny sbíraly body do celotáborové hry rozličnými úkoly, při nichž o legraci nebyla nouze. Mně osobně se líbily např. divadla (klasické pohádky, u nichž místo děje bylo v Africe), herbáře a představení kmenů (jejich vyrobené vlajky, hymny, znaky, kroje, ... neměli chybu). Menší děti otestovali svou chrabrost na světýlkové stezce odvahy, větší při noční hře Tmou. Musím ocenit pomoc Janči a Zdendy, kteří letos celou noční hru vymysleli a postavili. Výtvarný talent všech se projevil při zdobení táborových triček. Byla červená, nápaditá a pestrá, až se tajil dech.

Také si myslím, že jsme se určitě tento rok zařadili do táborové kategorie "Elite" a to hlavně díky tomu, že jsme mohli uspořádat závod na mapce objektu tábora. Tu během 2 dnů vytvořil Tomáš Liščínský. No, uznejte, kolik táborů si s sebou vozí mapaře, aby měli pro tréninky aktuální, nové mapy? Tato důmyslná příprava se projevila i na závodech Botas Cup, kterých jsme se všichni zúčastnili. Menší děti ovládli kategorii HDR a jak se říká uspěli "bez ztráty kytičky" a i ty větší se dokázali ve svých kategoriích prosadit.

Na závěr tábora jsme strávili příjemný večer u táboráku. Zazpívali jsme si s kytarou, ovládanou šikovnými prsty Evy Liščínské. A kde skončit? Samozřejmě u pochval :o) Tábor se vydařil, nejen díky pěknému počasí, dobrému zázemí (velkému, prostornému objektu, s travnatou venkovní plochou pro míčové hry), hodným a statečným účastníkům, ale hlavně díky příjemným, šikovným vedoucím Jitce Kabáthové, Ladě Jemelíkové, Aničce Koporové, Miloši Gregušovi, Zdeňkovi Liščínskému, Janě Gebauerové, Evě Liščínské a osobnímu mapaři tábora Tomáši Liščínskému. Chtěla bych jim touto cestou za všechnu činnost poděkovat.

Děkuji, bylo to s Vámi všemi moc fajn.

PS : Tábor 2007 ????

Letošní tábor se povedl, ale i přesto je co zlepšovat. Když o tom tak přemýšlím, inovací, kterou bych v dalších letech uvítala, by bylo ozvláštnit složení tak, aby se na táboře objevilo více účastníků z věkové skupiny 15+. S ostatními vedoucími se snažíme nejen o to, aby děti hezky strávili táborový týden, aby si oddychli od města, školy, načerpały síly duševní i fyzické, ale i o to přilákat je k jednomu zdravému krásnému sportu - k OB. V každé pohybové aktivitě je důležité ukázat začátečníkům vzory a platí to i v OB. Měli by vidět okolo sebe sportovní zázemí (né materiální, ale sociální) = starší šikovné sportovce, které baví trénovat, závodit, vyhrávat akteří mají uvnitř sebe i lásku k OB. Radost ze sportu jste za ta léta získali, vyrostla ve vás - postupně, nenápadně. Nemáte jí uvnitř dost, že by jste její část mohli předat dál? Zkuste o tom popřemýšlet, popřípadě mi napsat své náměty k táboru 2007 třeba emailem (kadleca@feec.vutbr.cz). Jaký má být? Kde? Kdy? Díky všem, kteří se ozvou se svou troškou do mlýna.

EvKa

Botas Cup

Je neděle večer, právě jsem se vrátila z Poháru Kokořínska, v nohách stovky metrů převýšení, sotva chodím, ale hned poslušně sedám k počítači, protože mi Zelda zadal do zítřka náročný domácí úkol - sepsat pár vět o letošním Botase. Tož budu chvíli místo svalů trápit mozkový buňky a vzpomínat co se stalo tehdy v červenci..Prázdninové páteční odpoledne, 14. července, fotbalové hřiště v Křižánkách je čerstvě posečené, buřty se pečou, pivo chladí a kontroly čekají v lese schované ve změti melioraček. Ideální doba pro začátek letních vícedenních. Jenom škoda, že se chystá průtrž mračen, ale to stejně nikoho neodradí.. Při pohledu na startovku elitních kategorií si připadám jako na srazu české repre, už dopředu mě děsí, kolik mi to nandaj.. Uznávám, obsazení je tu solidní. A to i v kategorii HDR, kde kvantitativně vedou děti z našeho žabiňáckého tábora. Stejně jako loni mají na ruce napsaný telefonní číslo, kdyby náhodou někam zabloudily, ale škoda že letos už na ně nevyšly ty malé dresíky, to byly jak hejno berušek.První etapa se běží na nové mapě pod Devíti skalama. Terén je to náročnej, les je po nekonečné zimě pořád nacucanej vodou a pod nohama to pěkně čvachtá, všude samá bažina a vodní rýha. Dneska se nikdo nevrátí jako ze škatulky, ale spíš po pás od bahna, v tom lepším případě.. Ještě že je jenom zkrácená trať, ten měkkej podklad a spadáný větve dávají všem pořádně zabrat, člověk pak neví jestli dřív mapovat nebo koukat kam šlape. Tak není divu že všichni hodně kufrovali a házeli rypáky do bažiny.V sobotu se centrum závodů stěhuje na pláž k rybníku na Milovech. Orientákama oblíbené shromaždiště, jenom by mohlo být trošku teplejš a míň foukat vítr, aby byla lepší koupačka. Ale při závodě je horko až až, koupu se v potu když se škrábu na Drátník a k Malinské skále, ještě že je to po kolena v borůvčí, aspoň můžu cestou košťovat letošní úrodu. Trať E2 se rozhodně kopcům ani skalám nevyhýbají, vymetáme celou mapu, no klasika nemůže být přece zadarmo, že. Místy nás stavitel potrápí i záludnou volbou postupů, teda pro mě je volba vždycky záludná, ostatní většinou najdou hned tu pravou variantu, nechápu jak.. A vydařený den končí zase v kempu v Křižánkách zlatým hřebem víkendu - pivníma štafetama. Kvůli táborové večeři musím oželet semi- a finále, tak vidím jen první rozběh. Ale i to stojí za to, stojany jsou bez lampionů a někteří už se rozklusali (=cca dvě, tři piva) takže se motají po hřišti a okolním křoví jak smyslů zbavení. Dosaženou hladinku pak všichni poctivě udržují až do večerní a noční diskotéky a možná ještě dýl..Nedělní E3 se startuje zas kousek od Křižánek. Rýh a bažin je o trošku míň, zato se můžeme v jednom místě na vlastní oči přesvědčit, kolik stromů rostlo na pasece, když to byl ještě les. Nikdo je totiž zatím neuklidil, tak nezbyvá než chodit po kmenech jak po kladině, přeskakovat kořeny a v hromadách větví vyhlížet kontroly. Moc na sebe potvory neupozorňovaly, tak jsem si tu paseku pěkně prokličkovala, než jsem tu svou našla. Ale jinak to dneska bylo hezké proběhnutí, počasí se vydařilo, vyhráli ti co měli – kdo to byl už nevím, Zelda.vás určitě bude informovat. Beztak chce článek jenom pro to, aby měl pod co připsat výsledky.To by bylo všecko co si pamatuju, akorát jsem myslím ještě zaslechla, že to byl poslední Botas cup:(Ale nemusíte se bát, příští rok zas třídní na Vysočině budou, ale už pod jiným názvem.. No doufám, že vás nemystifikuju, radši fakt skončím:)

Janča

Celkové výsledky:

D12: 1. Voborníková Alena 77.34; 2. Rusá Pavla 77.41; 3. Doležalová Adéla 77.51; ...; . Svobodová Klára DISK; **D14:** 1. Havlíčková Nikola 71.50; 2. Kochová Nikola 71.54; 3. Koporová Petra 72.40; 4. Jemelíková Denisa 82.35; **D21A:** 1. Kuncová Jana 147.30; 2. Bednářová Dana 156.17; 3. Hrobařová Lenka 156.58; ... ; 12. Žáčková Iva 178.24; ... ; 24. Ehlová Pavla 202.13; ... ; MS. Humlíčková Kateřina abs; ... ; . Jindřišková Martina DISK; **D21B:** 1. Gregorová Lenka 158.28; 2. Korpasová Ivana 158.53; 3. Hausvaterová Pavla 162.48; ... ; 14. Kadlecová Eva 174.31; ... ; 23. Stašková Petra 198.00; **D21E:** 1. Brožková Dana 141.59; 2. Brožková Radka 148.23; 3. Stará Zdenka 148.56; ... ; 9. Gebauerová Jana 179.12; **H10N:** 1. Svoboda Lukáš 58.49; 2. Hirš Otakar 58.50; 3. Roudný Václav 81.40; **H12:**

1. Záděra Pavel 91.43; 2. Ptáček Pavel 91.54; 3. Mašata Matěj 92.13; ... ; . Brlica Jan DISK; **H14**: 1. Klusáček Jan 83.40; 2. Věžník Václav 85.21; 3. Rusý Tomáš 92.22; ... ; 6. Brlica Pavel 110.29; **H16**: 1. Nykodým Miloš 104.17; 2. Zimmermann Štěpán 106.19; 3. Věžník Antonín 116.56; **H18**: 1. Bořil Tomáš 127.49; 2. Klusáček Matěj 127.51; 3. Hájek Daniel 132.07; **H21A**: 1. Bouchal Jiří 165.58; 2. Kadlec Jan 173.04; 3. Král Michal 173.27; ... ; 13. Zelinka Jiří 188.47; ... ; 16. Ehl Jiří 192.42; ... ; 21. Veselý Martin 209.07; ... ; 23. Humlíček Aleš 210.45; ... ; 28. König Lukáš 229.19; ... ; 31. Prokop Petr 234.14; 32. Pátek Richard 243.11; ... ; . Hrnčiar Dušan DISK; **H21B**: 1. Otruba Karel 159.24; 2. Dvořák Miroslav 159.25; 3. Dvořáček Jiří 166.57; ... ; 9. Jirka Michal 184.45; ... ; . Tomeš Petr abs; **H21E**: 1. Lučan Vladimír 153.23; 2. Zvěřina Petr 153.29; 3. Čech Radovan 154.22; 4. Bukovac Palo 158.01; **H40C**: 1. Šmaus Ivan 175.25; 2. Jordanov Nikolaj 198.50; 3. Řezanina Lubomír 205.58; ... ; 7. Hájek Petr 239.13; **HDR**: 1. Kula Tadeáš 56.27; 2. Fráňová Veronika 61.22; 3. Kafka Matěj 62.09; ... ; 7. Fráňová Kristýna 73.18; ... ; 15. Koporová Lenka 86.07; ... ; 18. Bráblík František 95.49; ... ; 20. Bělák Marek 101.01; 21. Procházka Jiří 101.41; ... ; 25. Marková Amálie 106.35; ... ; 31. Zemanová Lenka 155.23; ... ; 33. Chramosta Tomáš 165.10; 34. Spielmann Šimon 173.19; ... ; . Humlíček Tomáš abs; ... ; . Nedbálková Hana DISK; **TPR**: 1. Odehnal Karel 125.27; 2. Sukeník Mojmír 130.39; 3. Kopor Petr 139.20; ... ; . Kabáthová Eva abs; ... ; . Stašek Jan abs; ... ; . Hájková Lenka abs;

Grand Prix Silesia

Co k tomu říct?

Skvělé závody, tak trochu na jiné úrovni než všechny vícedenní, na kterých jsem kdy byl....

Ale postupně...

Přijíždíme, jako většina účastníků, už o den dříve, v úterý 18. července. Jedeme vlakem a na nádraží hlásíme jako cílovou zastávku Kobylá nad Vidnávkou, ano, přiznám se, taky jsem nevěděl, že taková vesnice existuje a ani ve snu by mě nenapadlo, že by tam snad jel i vlak...Ze světa se do Kobylé dostaneme, jak vlakem, tak autem, odbočením v Lipové. Přes kopec je Žulová a kousek před Vidnavou leží naše zapadlá vesnička.

Okolí ale není orientáčkům neznámé, vždyť už několik let se sem jezdí, celkem pravidelně, na závody. Jen letos je centrum z jižní strany lesa. Západně od Venušinných misek. Camp je na louce nad vsí, v jediné oblíkové krajině ČR (oblíky - kopečky vytvořené ledovcem, dr. Máčka by určitě zajásal).

Přicházíme od vlaku, mezi lesíky, které rostou na jednotlivých kopečcích je už něco stanů. Procházíme si kemp a zjišťujeme, že tak jako tak to budeme mít všechno daleko. Nakonec stavíme stan u cesty, shodou okolností blízko PZR. Máme problém, jedna tyčka je zlomená, což ale není maličkost, protože stan tvoří dvě tyčky. takže máme takovou malou zříceninku. Holt nesmí přšet.

Večer přijíždí Apat (František Stupal – poznámka redakce), nebo taky Milan či Išek :-). Staví si stan vedle a přidává se do komunity...

Všech 5 dní bylo stejných a zároveň byl každý jiný.

Z orientáckého hlediska se měnilo hlavně měřítka, délky tratí, počty kontrol, atd. Osobně jsem moc nepochopil, proč se běhalo na sedmapůlkách a pětkách, ale na druhou stranu to aspoň rychleji utíkalo.

Všechny etapy startovaly ráno v 9 a scénář byl vlastně stejný. Nemělo cenu nastavovat budík, protože díky horku jsme se každý den probudili stejně už před sedmou. Vyvalit se ze stanu a rychle do sprchy, potom do lesa, a znovu ihned do sprchy. Najíst se a válet se ve stínu až do doby, než bude dýchatelno a životu přijatelná teplota.

Druhá etapa se konala v černé Vodě v okolí zříceniny Kaltenštejn, takže stereotyp byl narušen ranní sedmikilometrovou procházkou na start a výklusem zpět. I terén byl značně odlišný od Venušinných misek. Svah s pořádnými kamennými poli, bažinkami a potůčkami

Po etapě třetí jsme se vypravili s Osinkem a dalšími kamarády z ODR do kaolínového lomu se vykoupat. Cestou jsme ještě potkali Apatu, a tak jel s náma. Příjemné ochlazení a nechutně horké

odpoledne aspoň rychleji uteklo. Večer nás čekal ještě koncert kapely Opavská 4. Apat se těšil velice. Co se ale z kapely vyklubalo nás dost zklamalo. Radši jsme šli kolem jedenácté spát a nechali jsme Milánka, ať si to užívá.

No ani jsme se nenadáli a byla tu etapa čtvrtá, předposlední. Na pořadu dne byla klasická trať a snad každého přeovalo, že byla kratší než nedělní trať zkrácená. No ale nevadillo nám to, aspoň jsme v lese nebyli tak dlouho. Večer po vyhlášení jsme čekali na ohlášenou diskotéku (nejvíce natěšený byl Apat, samozřejmě:-)). Místo ní ale opět hrála kapela. tak jsme tam tak seděli a celou dobu se mi hlavou honila myšlenka, jestli tahle kapela je horší než ta včerejší nebo ne... Únava šlapala na paty, a tak jsme šli radši spát :-)

No a jak to vlastně dopadlo? Po páté etapě se výsledky všech etap sečetly, bohužel žádný handicap. Z nás se nejlíp umístil Apat, když v juniorech vyhrál. Já byl nakonec po zraněních a odstoupeních mnoha soupeřů třetí v H21E.

Vyhlášení, kupačka v lomu a domů...

A celkové hodnocení? Spokojenost! Organizace šlapala po všech stránkách, zázemí skvělé (průběžné odvážení odpadků stejně jako vyvážení toitoiek:-)) Skvělé mapy (až na ten strom!) a terény, stejně jako tratě...E5 u D21C teda nemusel být takový cestáček, ale všichni už byli unavení, tak co. Takže tak, a příště? Nevím, jestli přijedem zas, přece jenom už to byly druhé pětidenní ve stejném lese, ale pěkné.

Rajmo (převzato a mírně zkráceno z rajnosek.blog.cz)

Celkové výsledky:

D21A: 1. Kuncová Jana 245.57; 2. Dytrtová Dagmar 262.10; 3. Bencúrová Jitka 269.26; ... ; . Bukovacová Alena DISK; **D21E:** 1. Górnicka-Antonow 257.44; 2. Fejlková Martina 265.24; 3. Pekárková Eva 269.03; ... ; Palátová Petra DISK; **H21A:** 1. Klech Richard 293.44; 2. Lesaffre Pierre- 312.38; 3. Kazda Jiří 319.55; ... ; 19. Pátek Richard 462.04; ... ; **H21B:** 1. Ptáček Pavel 254.22; 2. Fiala Jan 277.00; 3. Kunz Martin 280.17; ... ; 13. Hrnčiar Dušan 322.19; ... ; 25. Bukovac Dušan 377.54; **H21E:** 1. Komanec Václav 292.15; 2. Šidla Jan 300.35; 3. Rajnošek Zdeněk 301.24; ... ; 18. Bukovac Maroš 354.46; 19. Mazúr Martin 358.14; ... ; . Palas Jan abs;

Výsledky sprint:

H21: 1. Dávidík Marián 14.49; 2. Janata Martin 15.31; 3. Košárek Pavel 15.51; ... ; 30. Pátek Richard 21.20; ... ; . Hrnčiar Dusan DISK;

VT Norsko

Když mi Jirka někdy v červnu, tak kolem svatého Jana, řekl: „Táááák hochu, letos pojedeme na dva týdny do Norska!“, byl jsem nadšen. Pravda, sice nejsem nejmladší, do kopců mi to občas moc netáhne, taky už nechodím do rychlosti jako zamlada, no a občas v těžších terénech nějaký ten kufr, že... se žejo pootevře a pak to dělá takový ty zvuky nepříjemný, jestli víte takový to klepání jako když se cinká příborama nebo když mlátíte šroubovákem do zákazu zastavení, a chudák Jirka musí ze mě vystoupit a pořádně to dovít...

18.července jsem tedy stál nachystán, naleštěn a natěšen u Janáčkového divadla v Brně, jestli víte kde to je, je tam taková ta známá kavárna „U Bohéma“, no a hlavně tam jezdí po kolejích moc pěkný holky, většinou červený, ale dost často se i nějak nalíčí a napařádí, já je prostě dost žeru, zvlášť ty s číslem 1, to sou opravdu, jestli to můžu říct, to sou opravdu šalinkočky. No a hned se do mě naskládaly jednak nějaká ta zavazadla, to si bere s sebou každý cestující, nevím přesně, co tam má, ale liší se to od kousku ke kousku, jak podle váhy, velikosti, rozměrů, barvy a tvarů, je to prostě různé, druhak nějaké krabice s jídlem, no lidé prostě nemají na každých deseti kilometrech čerpací stanici tak si to musí vozit v krabicích a za třetí spoustu natěšených, nachystaných a teda nevím jestli naleštěných cestovatelů, no a jeli jsme.

Cesta ubíhala rychle, znáte to – svodidla, havárky, cedule a tak, na Černém mostě jsem ještě nabral těch pár nešťastníků, co to mají do Prahy blíž než do Brna a hurá dál. Řeknu Vám, že tolik jsem toho ještě nikdy nevezl a tak byl opravdu výbornej pocit, když jsme stanuli na hřebeni

Krušných hor na hraničním přechodu. To sice nemám moc rád, když do Vás vlezte nějaký cizí pán v uniformě a kouká na všechny pasažéry jako právě probuzená sůva na vyoranou myš, ale říkám - dá se to přežít. Nebudu tady žejzo popisovat podrobně celou cestu, vlastně to bylo dost stejné - ze zadních sedadel se stále ozýval zpěv, zvláště ten vysoký hubený pán, který podle fousů vypadal jako ten loupežník, jestli víte, ten z toho večerníčku jak střílel těma žaludama, no jistě, přesně on, no a všichni ostatní (ať už dobrovolně nebo nedobrovolně) poslouchali. Před trajektem jsme dali šlofka, protože už byla doba pozdní, a na trajektu taky. Tedy aspoň já, dole v přízemí. Jo, byla tam sice jedna pěkná dodávka, ale byla zadaná páč se k ní furt tulil nějaký přívěs, tak sem se radši pořádně vyspal. Nevím jak moji cestovatelé, asi to bylo zase různý člověk od člověka, podle náтуры, únavy a tak vůbec, ale východ slunce byl prý parádní.

V brzkém dopoledni jsme dojeli k jakési orientácké chatě místního klubu, která vypadala dost pěkně, ale že v ní prý nebylo moc místa, natožpak garáž. Nemám moc dobrou paměť na jména, tak ani nevím, kde jsme to přesně byli, ale na trénink se jelo, panečku, k móóóři. Jó, k móři, tedy myslím přímo na nějakou tu plázičku, se moc často nedostanu a tak jsem se nakonec ani nedivil, když jsme zaparkovali kdesi uprostřed písku a borovic a řekli mi, že moře je za těmi stromy a dunami, že se tedy k němu nedostanu ani dnes. Oni šli cosi hledat do lesa a já jsem stopoval mezičasy a vůbec to bylo celkem zajímavý, prý duny, písek, jámy, kupky, mapa jen s vrstevnicemi... Pak se šli všichni vykoupávkovat, když říkám všichni, tak myslím všichni, akorát někteří teda nešli, ale vykonali jiný pohyb směrem k vodě, dalo by se to možná nazvat „letem“ či „ladným pádem“ a nebo „svistným zhupem“, akorát já jsem se ubránil a zůstal jedinej suchej, teda dokud do mě nevlezli někteří koupáči zapomenuvší si doma ručník...

Odpoledne jsme byli někde u Stockholmu, šly se krátké postupy. Mě zase nechali stát opodál a ani jsem nestopoval mezičasy. Co jsem pak v sobě zaslechl cestou zpět byla slova jako „fekál“ či „zabušený“, nebo „dost hustý“, prostě prý zajímavý trénink v zeleném, spoustu drobných tvarů, kamínků, zidek, vrstevnic a tak. Někteří ani nestihli limit a tak budou zítra uklízet chatu, jó, přeju jim to, 20 minut mi kvůli nim běžel motor naprázdno, he.

Další den mě zase čekala poměrně dlouhá vytrvalost - jel jsem až do Osla. Počasí krásný, ale ta příroda krásnější. No mě to zcela uchvátilo. Hory, jezera, fjordy, moře, vodopády, lesy, louky, pastviny a já nevím co všechno ještě se rozprostíralo do dále napravo i na tu druhou stranu, na sever, jih, východ, západ, tam i tam, onam, kampak i někam, prostě všude ta nádherná úžasná scenérie z dílny matky přírody, kolikrát jsem prosil Jirku Hrdličku ať zastaví, nebo alespoň nabourá, že bych si to natočil do zpětného zrcátka, vyfotil mlhovkou, ale stavěli jsme jen jednou na benzínce, když už jsem fakt potřeboval dát si něco menšího. Ostatní si taky dali nějaký ten kus žvance a Bahňák ještě s někým hned vlítli do vody a následně mě zase vevnitř zamočili. Ještě že mám Septolete, kdybych nachladl... K večeru jsme byli v Oslu, takže zas vykládání (jó, dost se mi ulehčilo) a pak mě pan řidič trochu vypumpoval žaludek, páč kolik tam ti běháči nechali papírku a (radši nevědět čeho všeho ještě), to bylo k neuvěření...

No abych to moc zase neprotahoval jo, tak teď těch pár dní u Osla trochu odbudu. V pátek dopoledne prý že pojedeme na lyže, tak jsem je dovezl pod sjezdovku, ale bohužel nejezdil vlek, oni se vydali pěšky, mě se nechtělo a tak jsem zůstal dole. Dnes měli na programu „sudou lichou“, nevím přesně co to znamená, ale co jsem zaslechl, tak to bylo parádní. Borovice i smrčky, borůvčí, skalky, kameny, hluboké rokle, bažinky, některé kontroly celkem náročné, opravdu nadupané. Cestou zpět koupáčko v jezeře, bitva s řasama (já teda radši fotil), no a pak na chatě tedy oběd (to je to nejdůležitější). Odpoledne byl na programu dvoukolový sprint startující z vrcholku kopce, no jak jsem to zaslechl, tak bylo jasné, že zůstanu dole, poněvadž jak říkám, už tolik nechodím do tý rychlosti a do kopce mi vyletí tep na 30 litrů na sto km. A asi to opravdu bylo dost hrubé, když všichni po tréninku tak vehementně přemlouvali Libora (to je ten hlavní trenér), aby se jelo zase k jezeru. Nakonec jsme tam zastavili, většina lidí se ošplchlá, zase mě zamočili, takže si asi vezmu večer první Septolete.

Další den dopoledne jsem je zavezl na fotbalový hřiště a zatímco se v lese trápili se Švýcarskou hrou, tak jsem si dal pár penalt, a to prosím i levým kolem! Švýcarská hra je těžký trénink, to máte na mapě několik koleček s mapou a pak kolem nic a vy musíte přeběhnout přes ty nicy do toho kolečka a najít tam kontrolu, navíc tam byly skalky, skály, spoustu strmých svahů,

otevřené náhorní prostranství s borůvkama, no ještě že jsem měl míč na tu kopanou. Ani nemusíte hádat, kde jsme zastavili cestou zpět, ano, máte pravdu, přesně tam - začíná mě bolet v krku. Odpoledne prohlídka Osla a sprint na Holmenkollenu (tam skáčou ti blázni na lyžích z toho můstku). No já byl trochu nachlazenější tak jsem to prostál na parkovišti, ale z fotek, mimochodem doporučuju CD Norsko, kde je opravdu spousta materiálů, z fotek to vypadalo na starobylou přístavní metropoli, jestli znáte ten pocit být u přístavu, teď ti rackové, plachetnice, maják v dáli, lesk slunce ve vodě, takovej ten klid, ale zároveň se něco děje, někde se něco nakládá na ty lodě, sudy s rumem, zlato, koření, a ty lana, plavčíci, stěžně, kapitáni s papouškama v kajutách... No já ten pocit moc neznám, ale myslím, že takto nějak mi to vyprávěl jeden hausbót na výstavě v technickém muzeu... Jo a pak ten sprint, taky to nebylo špatný, dokonce se vyhrávali peňauze, nevím teď z hlavy, kdo si přivydělal, ale určitě 3 kluci a 3 děvčata.

Neděli jsem proležel v posteli se zábalem a Septoiletem, protože mě opravdu tekly soply z motoru, kuckalo to, škrábalo mě v kufru i pod blatníkama a byl jsem malinko celej přehřátěj. No ostatní dopoledne okruhovali kousek od chaty, pak zas koupálko (už nemůžu vodu ani vidět), oběd (to je to nejdůležitější), odpoledne měli připraveny paměťové tandemy na stejné mapě jako ty okruhy (borůvčí, borovicovo-smrkový les, bažinky, kupky, pěšinky, kopečky, potoky, hustníky, velmi pěkné) a potom zase, to nepochopím, vlezli do jezera. Nakonec večere, fotbálek na hřišti za chatou (jako každý den) a balení. Doufám že už budu zítra zdravej.

Začátek nového týdne – v tréninkovém plánu mám další vytrvalost, celkem i kopcovatou, naštěstí je tam velká pauza v pohoří Jotunhaimen. Nemohl jsem se po nemoci rozběhnout, ale pak to bylo dobrý. Zase krásná příroda, tentokrát už více severštější – víc divokých řek, stříbrolesklých vodopádů spadajících jako bílé stužky do údolí, průzračných jezer, majestátných vážných hor, no nejde to vystihnout, podívejte se na fotky. Já jsem byl nadšen nebýt toho, že jsem ještě trochu pokašlával. V Jotunhaimenu jsem tedy měl pauzu (a točil a filmoval a fotil..) a ostatní že si dají výklus tak na 90 minut (holky míň). No přiběhli po víc než dvou hodinách docela mrtví, ten kudrnatej si dokonce musel stopnout auto, páč by to nedošel, odměnou mu bylo deset kliků. Holky sice přiběhly dříve, ale zase poněkud napuchlé - že prý nahodily pokec s vosami, které ale nejspíš zrovna neměly moc tu správnou náladu, nebo hrály bojovku či tak něco. Pak se tedy někteří šli zase koupat do ledové řeky, jó, přál jsem jim, aby se utopili, ale bohužel jsme všichni živí a zdraví dojeli až do Strynu, což je překrásné malebné městečko u ústí jakési říčky do Nordfjordu. Cestou jsme párkrát tunelovali a jednou i zastavili u vodopádů, protože tamější přírodní panoráma bylo uchvacující. Fakt to Norsko žeru.

Další den jsem zavezl moje svěřence mezi jakési smradlavé pastviny s krávy, odkud startovali dopoledne i odpoledne. Vybíhalo se přímo ode mě, což mě potěšilo, poněvadž jsem mohl stopovat časy... Všude kolem byli bažinky – žluté, bílé i všelijaké jiné, pak se tam nacházely i jakési strouhy, samozřejmě i krávy a sem tam les. Tomu bez lesa se tady říká fjell.

Ve středu po ránu jsme jeli, hurááá, na výlet k ledovcovému splazu Brikisdalbreen. Na posledních dvou kilometrech k ledovci byl sice zákaz autobusů, ale já jsem si užil výhledy i z parkoviště a ani mi nechyběl led za krkem, který určitě dávali někteří vtipálci u ledovce zdarma všem okolo (byl jsem jednou s výpravou aerobiku v Alpách, takže to znám). Panečku, tady bych klidně parkoval věčně... No a odpoledne první etapa závodů Nordvestgaloppen 2006. Pozoroval jsem všechno to hemžení ze silnice a musím podotknout, že lidí tam bylo nepočítaně. Všichni v barevných pyžamech vbíhali a vybíhali z lesa. Někomu se dařilo, někomu ne, někde se to podobalo těm bažinkám včera, někde to trochu připomínalo terény u Osla - bylo tam nádherně – tedy podle ohlasů pasažerů. Taky se tuším odehrála nějaká sázka ohledně dresu, nějakýj Olaf si všechny namazal a každej se chlubil nějakými čísly, která předčítal z jakési destičky. Večer večere, pozdě večer rozbor tratí... No, večer, to je relativní, ono se tu vlastně stmívalo asi tak na 2 hodiny, jako nebyla to úplně ta bílá noc jak na severu, ale spát venku (zase jsem neměl garáž) bylo na p... tedy... na trolej.

Ráno se odehrál jakýsi lehký malinký trénink, já sem je odvezl pod kopec, pak mi je přebral jakýsi traktor, což mě dost nas... sice už nemám takovou sílu do kopců, ale takhle vehementně mi to dokazovat, to bylo fakt od něho... no nechci říct co. Po obědě (to je to nejdůležitější) jsme jeli na druhou etapu. Zas to stejné místo, zas sem se nikam nepodíval, prý i v lese to stejné, už mě to tady

přestává bavit. Kdybychom jeli aspoň do nějakého města, nebo na nějakou pěknou silnici se podívat. Večer zase to stejný, nemohl jsem usnout, protože furt bylo to de... světlo.

No konečně – výlet na celý den!!! Akorát to počasí – dnes byl jediný škaredý zamračený den. Cestou k Geiranger fjordu se začala oblačnost protrhávat a když jsem dojel dolů, tak už šlo vidět celkem pěkně. Strašně jsem se těšil jak najedu na trajektek a pojedeme po fjordu, teď ty vodopády, stráně, hory... No jo, jenže prý sem moc těžký a tak mě na loď nevzali. A to držím dietu a pravidelně trénuju!! Saakra. 2 hodiny jsem prostál někde na kraji městečka. A pak se vrátili. Měli se utopit!! Prý že pojedem ještě na nějakou horu a přitom pořád obdivovali a vychvalovali tu nádheru, kterou viděli ve fjordu. No takovou úzkou a nebezpečnou silničkou bez svodidel jsem ještě nejel. Byl jsem hodně nabručeněj, nejradši bych to stočil s nima ze svahu dolů, jak mě našťvali, ale Jirka mi to nedovolil. Nahoře mlha a mraky, oni odešli fotit, koulovat se a rozbíjet kry (když člověk skočí ze dvou metrů na kru 10cm tlustou tak se holt utrhne). Měli tam zmrznout. Už nikam nechcu. V noci jsem zase nespál.

No a sobota. Zase závody, 3. etapa. Centrum bylo sice malinko jinde, ale furt to bylo podobný. Víc na fjellu. Slunko pařilo. No a co. Je mi to jedno. Ať se ztratí. Saaaafra... Odpoledne nějaká sranda v bažině. Nesměju se.

YES!! Neděle je tady. Ještě jeden poslední závod. Prý drsný. No a ve dvě hurá domů. No jo, akorát někteří se klidně ztratí i když ví, že se přesně ve dvě jede. Smrdím. Dali do mě špinavý věci rovnou ze závodu. A to kdybych věděl, že se asi o 10 hodin opozdíme, že bude zasypaná silnice, nestihneme trajekt, třikrát budu vyjíždět pekelný převýšení do Jotunheimenu, zase budou úzký silničky, všude ty z... vodopády, řeky, hory a tunely, na trajektech budou samý škaredý dodávky a škodovky, žádná pořádná autobusgirl, v Německu bude kolona, hajnej (teda loupežník) bude celou cestu hulákat ty písničky, na posledním sedadle si zbudou TOI-TOIku, že zas budu mít v sobě drobký a pekelněj bor... nepořádek... No kdybych to věděl, tak nabourám do nejbližšího stromu. Co stromu. Do nejbližšího čehokoli. Tak.

Co říci závěrem? S odstupem času jsem rád, že jsem nenaboural, vozím dál zájezdy do Itálie a do Chorvatska a už se těším na příští rok do Švédska. Ale jestli se budete furt někde koupat, studit mě zevnitř, nosit si dovnitř smradlavý věci, jestli tam budou bílý noci a budou závody na stejnejch či podobnejch místech, jestli mě nevezmete na lodičku ve fjordu a dáte přednost traktoru přede mnou... Tak možná doopravdy udělám nějakou tu řetězovou nehodu. Jó, doporučuju CD z Norska s fotkama a tak vůbec. A je to nádherná země. Vopravdu. Někdy tam vyrazím s nějakou úžasnou křehkou blondatou šalinkou. Jedničkou. Asi od divadla. Nebo z konečný z Bystrca. Nebo z hlaváku. Ještě nevím...

Klusi

Celkové výsledky Nordvestgaloppen:

D15-16: 1. Ragnhild Haga 2985; 2. Vera Mullerova 2780; 3. Sarina Buri 2727; ... ; 5. Marie Brezinova 2722; ... ; 9. Adela Jakobova 2688; 10. Denisa Kosova 2674; ... ; 12. Lucie Meznikova 2497; **D21AL:** 1. Michaela Prochazkova 2914; 2. Charlotte Lindkvist 2902; 3. Beatrice Binggeli 2861; ... ; 5. Martina Jircakova 2718; ... ; 7. Simona Karochova 2696; 8. Jindra Hlavova 2685; 9. Barbora Svobodová 2677; ... ; 11. Ivana Bochenkova 2651; 12. Eva Kabathova 2613; 13. Lenka Poklopova 2599; ... ; 15. Monika Dolezalova 2530; ... ; 20. Hana Hlavova 2394; ... ; 22. Tereza Petrzelova 2332; 23. Michaela Maresova 2328; ... ; 25. Jana Gebauerova 2106; ... ; 28. Barbora Pilcová 2005; 29. Marie Stratilova 1999; ... ; 37. Lenka Meznikova 1208; 38. Adela Stepanska 1012; **H15-16:** 1. Ondrej Kantor 2994; 2. Ivar Lundanes 2898; 3. Stepan Zimmermann 2896; ... ; 5. Milos Nykodym 2824; ... ; 8. Jan Perinka 2649; ... ; 12. Vit Braveny 2540; ... ; 15. Hynek Jemelik 2335; ... ; 17. Jiri Necas 1605; **H21AK:** 1. Daniel Zuerrer 2982; 2. Kjell Ove Bergset 2948; 3. Asgeir Haugen 2420; ... ; 9. Tomas Liscinsky 1911; **H21AL:** 1. Olav Lundanes 3000; 2. Ivar Haugen 2915; 3. Bjorn Eriksen 2914; ... ; 6. Adam Chromy 2811; ... ; 8. Palo Bukovac 2782; 9. Jan Benes 2773; ... ; 13. Libor Zridkavesely 2639; ... ; 15. Zdenek Liscinsky 2598; ... ; 18. Jakub Zimmermann 2491; 19. Marek Cahel 2489; ... ; 23. Stepan Holas 2354; 25. Daniel Hajek 2345; ... ; 27. Jan Panchartek 2322; ... ; 32. Jan Kubat 2289; 33. Marek Pospisek 2268; ... ; 35. Tomas Boril 2239; 36. Matej Klusacek 2235; ... ; 40. Martin Koci 2139; ... ; 44. Jiri Zelinka 2038; ... ; 48. Martin Poklop 1969; ...

; 51. Vojtech Hora 1942; 51. Ondrej Pavlu 1942; 53. Jan Vlazny 1878; 54. Ondrej Sysel 1816; 55. Zdenek Slezak 1725; ... ; 59. Martin Kondrat 1522; ... ; 69. Ctibor Sysel 1391; ... ; 73. Adam Braveny 1246; ... ; 76. Tomas Necas 1059; ... ; 79. Michal Henek 816; 80. Martin Stehlik 684;

Veteran Cup - Vamberk 2006

Zatiaľ čo väčšina z Vás v lete zamierila na osvedčené veľkoakcie typu Botas Cup, mňa zavialo hlavne z dôvodov zladenia OB s prácou, rodinou a dovolenkou do Východných Čiech. V obci Koryta neďaleko Kostecké Lhoty a Kostelce n./ Orlicí tam v priaznivom termíne 28.-30.júla orientáči z Vamberka poriadali štvoretapový Veteran Cup 2006. Farby nášho klubu tam hájili Petra Koporová a Denisa Jemelíková v kategórii D14, ktoré nakoniec zviadli tesný súboj o tretie miesto. Okrem informácie o veteránskom charaktere podujatia plynúcim z názvu sa vyskytlo v informáciách na internete niečo o výnimočne rovinnom teréne. Spolu s informáciou o dĺžke tratí, kde sa uvádzalo na niektoré etapy nulové prevýšenie to mnohých pomýlilo (mňa iba toľko, že som si trúfol na kategóriu H21B), prvé dve etapy však obsahovali solídne kopce.

Kemp bol na futbalovom ihrisku. Za dňa bolo najväčším problémom udržať v stane prijateľnú teplotu (rozumej menej ako 40 stupňov) a v noci zas bojovať proti mravcom, ktoré sa cez škáry v mojom stane valili dovnútra po stovkách. Ranné diskusie susedov mi potvrdili, že som si nepostavil stan v mravenisku, ale že tiahli k votrelcom po celej dĺžke lesa na severnom okraji ihriska. Vcelku organizátori pripravili pekné miesto a zaujímavé preteky. Mňa snáď prekvapilo len to, že dnes sa príliš nepredpokladá, že by ľudia mohli prichádzať inak než autom. Koryta boli z Brna verejnou dopravou dosť zle prístupné, a predovšetkým prvá etapa postavená 10 km od kempu v dedine Polom bola bez použitia auta alebo aspoň bicykla len ťažko prístupná (vďaka Lade Jemelíkovej za nenahraditeľný logistický servis).

Prvý deň sa pretekalo na mape Kaprad' jih, ktorú som už poznal zpred asi 5 rokov, ďalšie dni na mapách Koryta a Mírov v okolí kempu (trať šprintu prechádzala popri ihrisku a pár metrov za stanom som mal kontrolu) a na mape U splavu na okraji Kostelce nad Orlicí. Zvláštnosťou posledne menovanej mapy, respektíve tratí bolo, že sledovali pás lesa vo svahu nad riekou v dĺžke asi 3 km. Staviteľ ale využil rôzne detaily na spestrenie niektorých úsekov. Jedna z kontrol bola napríklad na vnútornom dvore akejsi školy a komu uniklo, že musí obiehať takmer celú budovu, strácal zbytočným tápaním drahocenné sekundy. Okamžite nasledoval dlhší úsek s rôznymi variantami brodenia či prechodu Divokej Orlice po mostoch, vyhrala ale obiehačka po asfaltke. Na inom mieste stál v inak jasnom postupe v mape nie príliš evidentný extrémne strmý svah, ktorému by sa bolo bývalo lepšie vyhnúť, ale málokto si to dostatočne skoro uvedomil a zamieril včas na mierne stúpajúcu zväznicu. Veľká časť hornej časti svahu bola o tom, či pretekár v pravej chvíli zbehol ku kontrole a následne šikmo vybehol naspäť na plošinu. To sa môže zdať niekomu nudné, spätne sa na to pozerám ako na zaujímavý tréning. Nakoniec som sa dozvedel, že mnoho ľudí malo problémy v hustom slede kontrol uhádnuť správny moment pre odbočenie. Výborným zavŕšením preteku bol kúpeľ v miestnom rybníčku na ceste z cieľa do kempu.

Ďalším zaujímavým a snáď aj poučným momentom pretekov bola predposledná etapa, ktorá prebiehala ešte v ten istý deň poobede. Na rozdiel od iných podujatí sa posledný deň neštartovalo s handicapom. O dramaturgiu, vyvrcholenie a snáď aj určenie víťazov niektorých kategórií sa tak postaralo počasie v sobotu. Už pred štartom sa začali na oblohe objavovať rôzne oblaky typu cumulus a cumulo-nimbus. Môj štart bol plus/mínus v čase 120. Miesto toho, aby som vymenil klasické okuliare za kontakty, s ktorými sa mi v daždi beží neporovnateľne lepšie, som dúfal, že dážď ešte chvíľu počká. Nepočkal. Poriadne spustilo práve v momente, keď som nastupoval do štartového priestoru. Boli nás tam samozrejme desiatky s podobným osudom. Zatiaľ čo naši súperia dobiehali vo výborných časoch, naša skupinka mokrá do nitky chmatala po mapníkoch a snažila sa uchrániť pred vodou čo najviac červených krúžkov na mape. Na štartovej čiare sme boli mokří ako keby sme práve vyliezli z rybníka a v cieľi sa kvapky vody premieňali na sekundy a minúty strát. A poučenie? To sa mi dostalo sprostredkované od ľudí, ktorí vybiehali do lesa za krásneho slnečného

počasí a úplně ignorovali mapníky. Mali ste vidieť tie mapy po preteku, keď im kdesi uprostred lesa zmokli. Odvtedy sa na otázku "Brat' či nebrat'?" pozerám úplne v inom svetle.

Matej

Celkové výsledky:

D14: 1. Mrázová Pavla 104.08; 2. Žaludková Petra 104.10; 3. Jemelíková Denisa 108.04; 4. Koporová Petra 108.22; **H21B:** 1. Fišer Jiří 172.49; 2. Pešek Ondřej 180.45; 3. Starosta Pavel 184.58; ... ; 11. Lexa Matěj 206.56;

Poděbradka Bike Adventure 2006 - Orlické hory.

Pro neznalé uvedu: šlo o dvoudenní orientační bodovací závod dvojic na horských kolech, tentokrát situovaný do oblasti Orlických hor a jejich okolí, a to i na polskou stranu státní hranice. Loni se jel tento závod na Dražanské vrchovině a byl poznamenán totální nepřízní počasí: oba dva dny nepřetržitě lilo. Letos v Orlicích se jenom občas vyskytla přeháňka, tedy, co se týče počasí – ideální podmínky. Co se týče terénu – asi nejlepší v historii tohoto závodu (= pestrý co do různorodosti a kvality cest, převýšení – konečně horské, když už jezdíme na horských kolech, i estetiky – vitální voňavé lesy v údolích a báječné výhledy z otevřených hřebenových partií). Já sám jsem byl v Orlických horách (pořadatelé je pro cizokrajné závodníky uváděli jako Eagle Mountains :-)) naposledy v sedmé třídě, tedy zhruba před pětaticeti lety, a pamatoval jsem si, že přišlo, že jsme přespali na chatě Na Šerlichu a že jsem si na batůžek věšel zamřelé ponožky, abych nemusel cestou poslouchat rozumy svých spolužaček, ale klábosit pouze se svými kamarády, co spolu chodíme.

No a letos jsem si na batůžek nemusel věšet nic, jeli jsem se Zdenkem Tišnovským totiž tak rychle, že se nás nikdo neudržel a tudíž žádnými kecy neotravoval. Samozřejmě že jsem se ještě pojistili, vybírali jsme si pochopitelně kontroly, které byly daleko, vysoko nebo s malou bodovou hodnotou, takže jsme se s ostatními vídali jenom zřídka. Naše strategie byla totiž tajná, ale na sklonku sobotního časového limitu jsme ji mohli možná přece jenom opustit. Udělali jsme totiž jedinou chybu, která nás však nakonec stála ve veteránských dvojicích nejen první, ale i druhé, třetí, ba i desáté a dokonce myslím i čtyřiatřicáté místo! Osud nás totiž zavál do centra pralesní rezervace (mapa byla v tomto jediném případě asi trochu chybná), kde jsme museli přes hodinu čelit útokům krvelačných tygrů, záluďných skunků, drzých sršňů a nakažených much tse-tse. Až jsme tuto havěť unavili a pobili, spěchali jsme do cíle, ale ani ďábelský finiš rychlostí 112 km/h nám nezachránil dva trestné body, přestože jsme se řádně omluvili.

No nic. Pak se dalo do deště, ale to už jsme seděli v pártystanu a popíjeli regenerační jontové nápoje.

Neděle byla sportovně lepší. Dali jsme od startu silniční spurt z Orlického Záhoří podél Orlice, ale dobrzdili jsme bohužel až v místě, kde Orlice ústí, někde u Ústí (nad, jak jinak, Orlicí). Měli jsem pak tři hodiny na to, abychom se vrátili do cíle, a to víte, za takových podmínek člověk moc na nějaké kontroly nemyslí, kór když musí brát furt nějaké stopaře na štanglu. Ale pár osmdesátek jsme ťukli, to je zase pravda.

Já jenom o našich úspěších a adventurách, ale členové našeho oddílu se účastnili i v dalších týmech, které byly podobně, ne-li více, úspěšné než my! Například Ondra Šňupárek soutěžil ve dvojici s Davidem Fojtíkem (čerstvý přemožitel Mt. Everestu z čínské strany, oben ohne (to německy znamená bez pomoci kyslíku)), rodina Sladkých – ďábelské výkony, o Ehlových nemluvě. Jirka jel v domácím prostředí jako schlag (to německy znamená velmi rychle) a Pavla s dětmi fandily a přijímaly atmosféru, a to ordentlich (to je německy to stejné co brněnsky)!

Namouduši, moc nekecám, ale jestli se chcete přesvědčit, mrkněte se sem: <http://www.bike-adventure.cz/2006/> :-)

Vašek

Celkové výsledky:

MM: 1. Dědek Martin, Šurgan Štefan 1324; 2. Čech Radovan, Procházka Jiří 1290; 3. Chaloupský David, Tihon Michal 1284; ... ; 20. Ehl Jiří, Schwab David 1080; ... ; 87. Šňupárek Ondřej, David Fojtík 870; ... ; 171. Sladký Marek, Kubalák Jiří 640; **MM+:** 1. Příbyl Ivan, Jonáš Radek 1182; 2. Hasman Jan, Fajtl Jaroslav 1130; 3. Plocek Luboš, Doležal Josef 1060; ... ; 26. Robek Oldřich, Sladký Ivan 830; ... ; 35. Štěpánský Václav, Tišnovský Zdeněk 728; **Kluby:** 1. Sokol Nusle – Orbis 3866; 2. Kos Tesla Brno 3692; 3. Ekonom Praha 3655; ... ; 44. SK Žabovřesky Brno 2198;

Czech 5 days 0

Můj milý tréninkový deníčku,

tak si to představ, je začátek srpna a já pořád trčím v Čechách! Víím, že jsem Ti na tento čas slibovala soustředění v Norsku nebo závody a hory slovinské a omlouvám se Ti, že jsem tento svůj slib nesplnila. Sám však jistě brzy poznáš, že to bylo jen a jen pro Tvé dobro!

Psalo se úterý 1.8.2006. Po šilných červencových vedrech přišel konečně trochu chladnější den, jako stvořený pro devadesátikilometrový výlet na kole. Přesně tak dlouhá je cesta z Jilemnice do Doks. Určitě sis všiml, že jsem Ti na poslední chvíli dopsala dlouhodobější plán, a tak jistě víš, že mezi ubytovnou Termit a Lesním hotelem se rozkládalo stanové městečko lampiónů. Ne, ne těch červenobílých, co se věší do lesa na stojany! Myslim Lampióny, národ orientačních běžců. Pravda, letos se jich na tradičních českých pětideních sešlo poskrovnu, jen necelá tisícovka, ale kdo by se tomu divil, když se právě v těchto dnech v království dánském bojovalo o kovy nejcenější.

Cestu jsem zvládla mnohem rychleji, než jsem předpokládala, což mělo jednu velkou nevýhodu. Stan a věci mi přijely až za hodně dlouho. Co naplat, mrznout se mi nechtělo, tak jsem popadla dobrovolníky z Jilemnice, Turnova i Kotlářky a šlo se běhat.

První etapa nás čekala až ve středu. *Event centre* bylo vzdálené deset kilometrů a většina závodníků tam jezdila autobusem. Na ten se ale museli nejdřív kilometr projít, pak chvíli posečkat a od busu ještě dojít na shromaždiště, takže moje varianta (jízda kolmo) byla velmi praktickou úsporou času. Mapa v měřítku 1:4 000 plná prapodivných černých věcí, které jsem už hodně dlouho neviděla, pro mě dnes byla vstupenkou do pralesa... Ani odpoledne jsem se neflákala. S Turnovákama jsme se vydali k Máchovu jezeru. Za vstup jsme zaplatili vyděračských 30kč a náležitě jsme si užili plavání, skákání z můstku i *beach volleyball*. Na sedmou večerní jsme se vrátili do kepmu, abychom zaplácali těm nejlepší z dnešní etapy. Ve dvacítkách mezi nimi byl i Zelda.

Centrum druhé etapy bylo na stejném místě jako té první, jen mapa byla v ještě větším měřítku – 1:3 000 a připomínala spíš takovou pěknou omalovánku. Privátně jsem si dnešní závod s parametry 3 370m vs. 28 kontrol pojmenovala „závod v ražení“. V lese se mi už dařilo trochu víc, ale za hloupost se platí, takže zas nic moc. Večer byl na pořadu NOB. Vybavena „bludičkou“ jsem se vydala vstříci zajímavému a velmi zábavnému dobrodružství. Nejvíce jsem se bavila, když mne jedna má nejmenovaná soupeřka a halogenkou neustále dobíhala. Posledních dvacet minut v lese začínalo přšet a přšelo víc a víc a do konce týdne už (až na slabší chvílky) nepřestalo.

Shromaždiště pro třetí, čtvrtou i pátou etapu se přesunulo blíž k Termitu na louku, kde se údajně loni na podzim běžely nějaké štafety. Před E3 nás pořadatelé s úsměvem na tváři ujistili, že doběh 600m opravdu NENÍ překlep. Prý se musela oběhnout jakási ptačí rezervace. Terén byl zatím snad nejzajímavější. Mapa Oltářík 1:7 500 v sobě skrývala mnoho záludností v podobě jemných teréních tvarů schovaných v hustém podrostu, ze kterých se najednou vletělo do skal a pak zas zpět do hustniček a to vše se prostřídalo hned několikrát. Stavil se Aleš Malý závodníkům nedal nic zadarmo a nešetřil ani počtem kontrol. Nepozorní, či příliš uspěchaní jedinci v cíli spílali na své hlavy. I když jsem opět byla jednou z výše zmíněných, klaním se a děkuji za tuto orientační lahůdku!

Tak to vidíš, deníčku, tři etapy a pořád se mi nepodařilo zaběhnout výkon, na který po návratu z Finska pořád čekám. Jistě pochopíš, že jsem ten den na sebe byla opravdu naštvaná a potřebovala jsem se pořádně vybit. Hned po příjezdu z etapy jsem se musela jít ještě proběhnout a

vůbec jsem se nešetřila....

A co se dělo pak? Metoda sebedestrukce evidentně zafungovala. E4 jsem pořádně nakopla, konečně jsem zvládla zaběhnout i relativně čistě a snad konečně zlomit české prokletí. Kát se mohu za hloupou chybu v závěru, která mě odsunula na třetí místo, půl minutky za vítězkou. Stejně tak – třetí – skončil dnes i Zeld, který si ostatně bednu pohlídal ve všech etapách. Sobotní odpoledne je na pětidených tradičně zasvěceno vrcholu letní sezony, pivním štafetám. Našli se i borci, kteří sem přijeli pouze za účelem zúčastnit se této české speciality. Podívaná jistě zajímavá, ovšem v tomto místě si na pomoc беру slečnu Cenzuru. Byl poslední večer a mládí mezi kapkami deště řádilo do pozdních nočních hodin.

Snad mi odpustíš deníčku, ale poslední etapu jsem už brala vyloženě tréninkově. Chápej dobře. Do lesa jsem šla, to je jasný, ale z mé pozice jsem už výš útočit stejně nemohla a tušila jsem, že i pomalejším, ale jistým výkonem si své umístění udržím. Důvodem nebyla únava nebo tak něco, ale představa cesty domů a to jsem ještě neměla ponětí, co mě ve skutečnosti čeká!

Po dvou hodinách na kole, právě v půli cesty, problém.... Zadní kolo bylo úplně prázdné. Lepení jsem po revizi před cestou vyhodila, baterka v mobilu taky nic moc a z oblohy se pořád snášelo něco mokrého. Volání ani psaní sms o pomoc se dlouho neujalo. Ale řeknu Ti, deníčku, mít velkou rodinu, to je úžasná věc! Najednou mě osvítilo. Vždyť tady nedaleko bydlí příbuzní :-). Mobil s vypětím posledních sil odeslal záchranou sms s určením mé polohy a zanedlouho už jsem se hrála v teplé sprše. Jen jedna věc mě štvála. Proč se mi něco podobného nemohlo stát o 14 dní později, kdy už švestky a jablka u silnice určitě budou o něco sladší?

Tak vidíš, i v Čechách se dá pořádně potrénovat. Ale to ty už to vlastně víš, protože jsem Tě už stihla doplnit. Jen s jednou věcí se Ti musím ještě svěřit. Překvapil jsi mě! A to, když jsem se podívala, kolik hodin a kilometrů jsi mi za tento týden sečetl. Dvaadvacet hodin a sto šedesát kilometrů, to je teda pořádná dávka! To ses hochu pořádně přežral. Myslim, že tě teď nechám trochu vytrávit...

Martina

Celkové výsledky:

D14: 1. Šimková Johanka 149:04; 2. Kosová Barbora 159:38; 3. Brožová Eliška 167:31; ... ; . Jemelíková Denisa abs; **D21C3:** 1. Paseková Vladimíra 174:05; 2. Bernátková Markéta 212:48; 3. Špicarová Michaela 223:46; ... ; . Bendová Barbora abs; **D21E:** 1. Baldrianova Bara 275:03; 2. Kašková Kateřina 284:39; 3. Malá Věra 285:05; ... ; 7. Jindřišková Martina 315:40; **H16:** 1. Kantor Ondřej 202:04; 2. Procházka Pavel 211:13; 3. Exner Jan 211:27; ... ; . Jemelík Hynek abs; **H20:** 1. Justa Pavel 273:04; 2. Zelinka Jiří 274:39; 3. Sysel Ctibor 286:09; **H21C3:** 1. Kazda Jiří 146:40; 2. Klusáček Matěj 146:57; 3. Drobník Michal 151:40; ... ; . Jevsejenko Alexandr DISK; ... ; . Vávra Vojtěch DISK; **T1:** 1. Egri Balázs 184:42; 2. Macháčeková Katka 230:58; 3. Obrdlíková Natálie 245:44; ... ; . Nejezchlebová Jana abs; ... ; . Michl Martin abs;

Výsledky noční:

D21N: 1. Baldrianová Bára 44:25; 2. Labašová Katarína 54:57; 3. Krafková Ita 55:35; 4. Jindřišková Martina 58:01; **H21N:** 1. Štírba Zbyněk 43:23; 2. Pelyhe Dániel 45:19; 3. Henych Martin 45:44; ... ; 8. Zelinka Jiří 63:12;

Cerkno Cup

Když ve čtvrtek večer vyrazím směr Slovinsko na „třídenní“ Cerkno Cup, abych získal „jistotu pro běh závrtového terénu“ (dozajista potřebnou pro nadcházející akademické MS), netuším, že zde padnou mé osobní rekordy v průměru na kilák při závodě... A to v tom negativním smyslu.

Největší šok - etapa první. Bouřka, a jak se praví v jednom filmu „chčije a chčije.“ A to fakt hodně. Na start vyrazím z auta asi tak 3,5minuty před svým startem. Ještě rychle popisy a už беру mapu. Hmm, 7km to sfouknu za chvíli. Nevím, co přesně znamená v překladu název mapy závodu „Predgriže,“ ale pokud to je něco jako „smrt orientačního běžce,“ tak to sedí, pokud ne, tak bych tu mapu přejmenoval...Do pátku 4.srpna 2006 mě nenapadlo, že ve dvaceti letech poběžím 7kiláků 100minut. Vlastně 99 a kus, liga sto mi unikla těsně...ještěže jsem nešel cestou na

předposlední na záchod:)

Po závodě mohutně v duchu děkuji, že další 2 etapy jsou na jiné mapě, která je zřejmě na místní poměry perfektně běhatelná, neb při bezchybném výkonu na middlu jsem průměr na km stlačil na neuvěřitelných 10min/km :)) A když k tomu v sobotu a neděli vylezlo i slunce a přestalo pršet, staly se z trekového survivalu „Cerkno Cup“ závody v orientačním běhu „Cerkno Cup“...:)

PS - AfterParty: ...po měsíci se v rámci repre soustředění vracím na místo činu. Na Predgrize. A trénink zde bude asi ještě těžší než ty závody, neb mám jít roznést nějaké kontroly...“Haha, to si ti za mnou pošmáknou, tady to nenajdu ani kdyby,“myslím si a štráduju si to na jedničku. Už jsem tam, chystám si pěkně lampiónek, vybírám si stromeček kam to pověším, když kde se vzal, tu se vzal...Asi 20m ode me začne mohutně prskat roští a z houští se ozývá zlověstné bručení...Víc už naznačovat nepotřebuju, sbalím si svých 5 lampiónů a nasazuji smrtelné tempo...I když vím, že Ursus arctos, neboli medvěd hnědý umí běžet až 50km/h...Honička se nakonec nekoná, ale mrzí mě, že jsem si na úseku 1.kontrola-start-naše parkoviště nedával mezičasy...byly by dozajista nepřekonatelné:)

Pally

Celkové výsledky:

M16: 1. Györgyi Máté 137:06; 2. Géza Jenes 149:16; 3. Jakob Krämer 158:26; ... ;
 . Milos Nykodým **DISK**; **M21E:** 1. Samuli Launiainen 152:31; 2. Rost Erik 156:49; 3.
 Emiliano Corona 159:55; ... ; 15. Jan Palas 183:07;

Valečov

Letošní nabídka závodů je docela skalnatá a Valečov nebyl výjimkou. 5 etap OB pořádal Jičín a jak název napovídá, do třech dnů byly vměstnány 4 krátké etapy a závěrečná zkrácená. Závody probíhaly netradičně od soboty do pondělí, údajně kvůli pátečnímu koncertu na Valečově.

Poměrně obvykle nejednoduché domluvy s Evákem a Maruškou nikam nevedly (nepomohla ani výpomoc obětavého dopravního manažera Dejva), a tak mi připadl do auta jen bourák Zeldy. Naplánovali jsme si odjezd co nejpozději na Zeldův start (svůj jsem pustil – moc brzo a stejně jsem neměl v plánu kvůli kolenu všechno odzávodit...), a tak jsme z Brna vyjžděli v době, kdy se na Valečově už možná někteří pomalu rozcvičovali. Cesta však byla příjemná, suchá, místy mokrá a obětaví pořadatelé mi posunuli start, a tak jsem nakonec musel taky běžet.

Po příjezdu jsme se Zeldou zjistili, že stan už stejně není kam postavit, a tak jsme šli radši běžet. Běželo se na mapě Valečov (1:5000) a bylo to moc pěkný. Pak nastalo volno. Volno bylo naší expediční skupinkou (před Valečovem byla uskutečněna „Expedice Nízke Tatry v mlze“, z oddílu tam byla Peťa Palátová a Peťa Tvarůžková (SJI:-) a taky Maruška, která však ve Valečově radši odpočívala a vyslala za sebe Zeldu) využito k návštěvě Drábských Světniček. Líbilo se nám tam, a tak jsme málem nestihli start. Běželo se na mapě Valečov (1:5000) a bylo to moc pěkný. Pak nastalo volno. Volno bylo využito k nejrůznějším volnočasovým aktivitám. Určitá skupinka lidí však vyrazila na noční prohlídku hradu Valečov. Prohlídka byla velice zajímavá, já jsem si z ní odnesl větu: „Dříve než se podíváme dále do hradu, řekneme si něco o jeho historii.“ A pak ještě: „Asi v půlce chodby je nutné se shýbnout.“ Tu druhou si však přesněji pamatuje Klusy, který tam byl už odpoledne, a tak v případě zájmu kontaktujte jeho. Noční Valečov byl ale celkově velice působivý. Pak už se jen větší skupinky lidí štěpily na menší a menší až postupně zanikaly.

V neděli byl cíl jinde, a tak i na start to bylo dál. Dopoledne se běželo na mapě Smrkovec (1:5000) a bylo to pěkný, avšak v sobotu hezčí. Ve volnu si každý dělal, co chtěl. Pak nastala etapa (opět Smrkovec), která, jak se později ukázalo, byla určitě královskou, rozhodující, velkolepou a horolezeckou! Mnoho famózních závodníků se zařadilo v celkové výsledkové listině na samý konec s prostým označením „DISK“... Od mnoha veteránů bylo v lese slyšet taková slovíčka, o kterých by mě ani nenapadlo, že takoví dědouškové vůbec dokáží vyslovit! Až jim skoro rozumět nebylo! Etapa to byla však vskutku drsná. Kontroly v neprůchodných průchodech či na skalních římsách,

vše doprovázeno opravdovou průtří mračen. A k tomu zakázané hřeby! Ač se to zdálo neuvěřitelné, většina přežila ve zdraví a nastal večer. Večer byl docela obvyklý. Nejdéle to s bandou okolo mistra světa rozjízďel Otri, avšak jinak se tam choval slušně.

V pondělí se mělo rozhodnout. Běželo se na mapě Valečov (1:5000) a bylo to moc pěkný. Já jsem si dal závod s na kole dorazivší a stejně startující Martinou J. Jako mnoho dalších jsem měl problém se sběrkou, a tak jsme dopadli stejně. A to i přesto, že jsem cílovku určitě orazil tak o půl vteřinky dřív. Během závodu jsme byli pořád v kontaktu, což přidalo na zajímavosti, a tak od té doby spolu závodíme. V plavání, lyžování a tak:-) Jinak na bednu vyskočily Evička s Maruškou a závody skončily.

Pak se jelo domů. Moje auto se zaplnilo. Až po Jihlavu, kde jsem vysadil Peťu T., nás jelo dokonce plno.

Závody to byly vskutku vydařené. Kromě velice atraktivních terénů nabízely poznávání řady přírodních a kulturních zajímavostí.

Martin

Celkové výsledky:

D18: 1. Petrželová Tereza 161:09; 2. Kabáthová Eva 167:26; 3. Hlavová Jindra 170:16; **D20:** 1. Juračková Jana 208:48; 2. Horáková Veronika 209:06; 3. Stratilová Marie 227:20; 4. Palátová Petra 233:50; **D21A:** 1. Doěkalová Martina 189:37; 2. Topinková Monika 208:19; 3. Nováková Kateřina 208:42; ... ; . Jindřišková Martina abs; **H21A:** 1. Novotný Radek 190:18; 2. Horáček Michal 190:25; 3. Štírba Zbyněk 190:37; ... ; 10. Zelinka Jiří 227:52; ... ; 18. Otrusina Jiří 271:26; ... ; . Stehlík Martin DISK; ... ; . Palas Jan DISK;

III. Valašský orient'ák na horských kolech

se konal v sobotu 19.8. na Horní Bečvě a byl opět výborný, valašsky svérázný, hezky připravený a hlavně – pořadatelé z Ohlé kliky si objednali znamenité slunečné počasí, takže bajkování po beskydských stráních, grapech a dolínách bylo skutečným zážitkem. Letos zkusili pořadatelé poprvé elektronické SI ražení a zhostili se tohoto úkolu výborně! Krabičky a stojany zapůjčil náš oddíl, byl tak vlastně trochu spolupořadatelem. Mapu si Valaši připravili taky samostatně, byla v měřítku 1:15 000, byla přesná a mně osobně její styl, bližší turistickým mapám (bez žluté), dokonce vyhovoval víc než klasický styl MTBO. První tři ve všech kategoriích dostali hromadu věcných cen, no prostě paráda. Musím se pochlubit, že jsem vyhrál jednotlivce – veterány, přestože jsem, stejně jako loni, píchl o ostružinový trn. Tentokrát se mi ale oprava podařila lépe a rychleji.

Na večer ještě pořadatelé zorganizovali bigbít v místní restauraci, bylo to velké. To vím bohužel jenom z doslechu, muzika se táhla údolím občas až k nám na chatu, kde jsem zvolil samostatnou pozávodní relaxaci. Skutečný důvod ale byl ten, že jsem se obával, aby mi policisté nedali při návratu z koncertu na kole dýchnout. To bych pak určitě musel přímo do valašské šatlavy a byl bych tam ještě jistě doted' :-).

Výsledky:

MUŽI NAD 40 LET: 1. Štěpánský Václav 129.23; 2. Votruba Petr 194.15; 3. Vozný Jan 229.15; **MIX na 10 stanovišt':** 1. Svoboda Hynek 117,02; 2. Hapala + Bolek 125,49; 3. Jurča Jan 127,01; 4. Štěpánský Václav 129,23;

25. srpna nás opustil ... Olaf

Hěj děcka, pamatuje, co bylo před třemi lety?

Já si to pamatuju dost dobře, to byl podzim plný událostí. Pardubice vyhráli svůj "oblíbený"

titul ve družstvech (oblíbený - protože na žádný jiný nemaj) a shodou okolností se slavil v Brně. Tehdá mi patřila podlaha na Skorkovského 153, to ještě nebyl žádný Adámek, tenkrát to tam bylo moje :) Oslava byla veliká a v takovém stavu jsem do školy ještě nešel. Navíc do úplně nový, mrakodrap u Palackého vrchu, fakulta strojní VUT Brno mě vlastně přivedla až k vám. Do toho divnýho oddílu z Brna, co běhal v pruhovaných hadrech. Něco mi říkalo jméno beach-volejbalové mága letních závodů čili Keni, občasný (občas zdravý) soupeř David Kabath (ve Zlíně někdy označovaný jako Black Sabbath) mi taky nebyl cizí, ale lídr oddílu a lídr reprezentace, v podstatě ikona Žabovřesk – Libor, byl hlavním důvodem, proč jsem se začal družít s vámi, nestal se “zeleným“ či nedej bože nejhorším žabiňákem – rozuměj teslákem :)

Musím říct, že od září roku 2003 až do dnes jsem s vámi strávil pěkné chvíle, s někým více s někým méně. Doufám, že vám nebylo mé členství na obtíž.

A cože se stalo, že jsem vás opustil? Rozhodl jsem se jeden rok studia a hlavně tréninku strávit ve Švédsku. Královská technická univerzita ve Stockholmu a jemu nedaleké město Södertälje budou dočasně mým novým domovem.

Kdo by měl chuť zatočit si buzolou v pekelně těžkém terénu nebo se nechat nakoupnout losem, je vřele vítán! A to myslím smrtelně vážně, stejně tak jakože se zase za rok vrátím a snad se znovu potkáme na cvičišti!

Olaf

Pěkné prázdniny a Jiřina

V úvodu našeho letního VT v Doksech jsme se zúčastnili vícedenních Pěkné prázdniny v Českém ráji. Běhalo se v prostorech, které byly použity také před 2 resp. 4 roky, jen centrum turnovští pořadatelé přesunuli na druhou stranu Komárovského rybníka. Pan kavárník hned po příjezdu zjistil, že doma zapomněl ručník. Ale naštěstí přímo na pláži kromě zavedených obchodníků Vavryse a Newline prodávala také skupina několika stánkářů z Vietnamu. Nutno říct, že sortiment zboží měli tito stánkáři určitě pestřejší. Martin s Hankou proto dlouho neváhali a z nepřeberného množství nádherných ručníků vybrali Fildovi úplně ten nejhezčí s kámoškou Jiřinou. Jiřina (asi 110-50-80) je blondýnka a na pláži ji můžete vidět nahoře bez. Filip z ní ale velkou radost neměl a to ještě nevěděl, že mu na ni bude celé soustředění někdo šahat... Počasí nám celé závody přálo, pořadatelům vše klapalo a i díky bufetu se skvělými buchtami to byly vydařené závody. Za zmínku stojí výkony prvních Evičky a Jury.

Bóřa

Celkové výsledky:

D14: 1. Novotná Markéta 84.09; 2. Šimková Johanka 88.51; 3. Poloprutská Markéta 90.38; ... ; 10. Jemelíková Denisa 116.57; ... ; 16. Koporová Petra 136.17; **D18:** 1. Kabáthová Eva 102.54; 2. Machútová Lucie 106.55; 3. Petrželová Tereza 114.44; ... ; 7. Štěpánská Adéla 125.15; ... ; . Rambousková Hana DISK; **D20:** 1. Smutná Pavla 149.11; 2. Uvizlová Martina 150.51; 3. Stratilová Marie 151.25; **D21C:** 1. Mudráková Tereza 138.33; 2. Janáková Věra 139.40; 3. Richterová Nataša 142.41; ... ; 5. Borecká Kateřina 158.28; **D21E:** 1. Waldová Lucie 150.52; 2. Dočkalová Martina 151.07; 3. Hrazdírová Iva 151.23; ... ; 9. Jindřišková Martina 170.56; **H16:** 1. Petržela Jan 111.27; 2. Klapal Jan 113.28; 3. Kubát Pavel 117.19; ... ; 5. Jemelík Hynek 122.47; ... ; 16. Zimmermann Štěpán 155.10; ... ; . Nykodým Miloš DISK; **H18:** 1. Hradec Pavel 114.50; 2. Bořil Tomáš 116.15; 3. Klusáček Matěj 117.28; ... ; 5. Hájek Daniel 126.33; ... ; . Dědic Filip DISK; . Zimmermann Jakub DISK; **H20:** 1. Zelinka Jiří 144.23; 2. Kočí Martin 166.27; 3. Novák Daniel 211.23; **H21A:** 1. Vítek Tomáš 150.43; 2. Mareš Martin 150.59; 3. Fejk Zbyněk 155.51; ... ; . Tomeš Petr DISK; . Drábek Jan DISK; **H21E:** 1. Fagerudd Kim 136.09; 2. Kazda Ondřej 153.30; 3. Janata Martin 159.22; ... ; 28. Stehlík Martin 201.53; ... ; . Zřídka veselý Libor DISK; **H40:** 1. Hradecký Jaroslav 151.51; 2. Krejčí Jaroslav 153.28; 3. Hartl Zdeněk 159.20; ... ; 38. Hájek Petr 292.24;

Máchův kraj aneb VT Doksy

Byl pozdní večer – tichý ráj –
Máchův kraj – byl žabin čas.
Zhustův zval ku mapě hlas,
kde Fáčkem voněl kraj.
Nohy laskal běžci mech;
smradem potu dres mu čpěl,
táhl se za ním kam jen šel,
a při chybě vydal ústy vzdech.
Jezero hladké v křovích stinných
zvučelo temně tajný bol,
břeh je objímal kol a kol
a Zelda jasná hvězda silných
bloudila mezi dvěma srázky,
pět minut – to bez nadsázky.

I další hvězdy z Brna skvoucí
co v skalní srázy s mapou vešly,
dělal chyby s hlavou vroucí
a časem s hlavou hasnoucí –
svou kontrolu tam přece našly.
Špinavá a krve plná tvář –
tak bledě jasná, jasně bledá,
kontrolu mezi srázy hledá –
a když ji najde radost zažne zář.
Pak v cíli když své chyby zřela
a byla ráda že tam nezemřela,
stáhla hlavu ve svůj klín,
a učila se ze svých chyb,
jichž bylo jako v moři ryb
dokud nad Doksy padl stín.
Druhé ráno v kobce vstává,
kaši krupičnou si k jídlu dáva,
a vstoupí znova v onen bor
kde dělá chybu za chybou
potokem spěchá, pěšinou –
však méně chyb zrobí ten tvor.

Ne však jen s mapou tito běžci běží,
druhý den běží do skal svěží,
po čase svěžest zvolna prchá ven,
“Do žaketu se doufám nedostanu,
mám ještě tubu Hurikanu“
pronesl Lumír vypiv nápoj ten,
pak běžel jako omámen.
Po vypití toho moku,
ucítí tlak na pravoboku,
přestal běžet, rychle do keře,
pak spatřil zbytky večere ...

Za růžového večera
pod dubem sličná matka sedí,
s dítětem v klíně – nádhera
na svého muže vážně hledí.
To dítě se jí k nohám vine,
on o svěřencích přemítá,
a jejich prosby rázně zamítá,
když ptají se „Smím do Doks, či ne?“.
Když jednou dívka k prosbě vstala
on dál a dál je podzírá;
prosí, že chtějí na Plíhala
zákaz – a důvod zapírá;
Dívčina krásná, anjel padlý,
co amarant na jaro svadlý,
v ubledlých lících krásy spějí.
Hodina jenž jí všecko vzala,
ta v ústa, zraky, čelo její
půvabný žal i smutek psala.
Tak zašel dnes již sedmý den,
v krajinu tichou kráčí sen.
Poslední trénink kvapně hasne,
i nebe, jenž se růžojasně
nad modrými horami míhá.
„To nejde – mně se navrátí! –
Mne Marušku blití zachvátí!“
Hluboký zvrát jí ňadra zdvihá,
bolestný srdcem bije cit,
a u žaludku stonání
mísí se dívky pláč a lkání.

Další den nad Doksy poslední již slunce svít,
po lících slzy smutku tečnou,
všichni do aut bágly vlečou
a tady končí moje nit,
snad neurazím váš jemnocit,
když ještě slovo tady vpíši,
ať každý tento výraz slyší,
již k tomu slovu chystám ret,
loučím se s vámi – Badekaret!

9. a 10. závod Českého poháru MTBO

pořádala Tesla v oblasti běžkařského areálu Martina Koukala u Žďáru nad Sázavou. Přestože šlo o prázdninový víkend (26., 27.8.), sjelo se závodníků dost a dost.

Mapa: Pílský les MTBO, čerstvá, pěkná. Až na jednu křižovatku, kterou si leckdo včetně mne namapoval předem na „průjezd rovně“; ostatní si pak většinou všimli, že nejedou do kopce, jak měli, tak se včas chopili brzdových pák a otočili to. Já počkal, až se objeví rybník, abych si byl skutečně jistý, že jedu blbě.

Počasí: Tak akorát, ani horko, ani zima, přehánky, občas sluníčko.

Zázemí: Fajn, kempík s bufíkem, pivko, guláš, kuřata pečená, v cíli chutný iontový nápoj značky Moira (!) v ceně.

Tratě: v sobotu krátká, což nemám rád, ale i tak byla (ta moje veteránská) zajímavá, řada možností voleb postupů, sem-tam zapeklité smyčky. A definitivně jsem se přesvědčil, že musím začít nosit brýle, v neděli se mi podařilo najít na mapě start až skoro za minutu :-)

Zajímavosti: v sobotu odpoledne nás přijela povzbudit i nebajkerská oddílová delegace v čele se Zhustou, který s sebou vzal dokonce celou rodinu a přibral ještě Adama Chromého. Adam si pak v neděli zaběhl trať dámské elity a nedopadl vůbec špatně! Sice (by) nevyhrál, ale zdaleka by nebyl poslední.

V neděli jsme se ve veteránech utkali s Petrem Mlynáříkem a zajeli jsme na vteřinu stejné časy. Bohužel to pro nás oba stačilo pouze na jedenácté místo :-).

Celkový dojem: Velmi hezké a dobře připravené závody.

Vašek

Výsledky sobota:

DE: 1. Gigon Michaela 43.34; 2. Paulíčková Renata 44.54; 3. Bajtošová Hana 45.30; ... ; 23. Štěpánská Adéla 56.23; ... ; 27. Uhnava Markéta 58.49; **D40:** 1. Trnovcová Alena 39.42; 2. Lacigová Ivana 41.21; 3. Králová Zdenka 43.08; ... ; . Sladká Zora DISK; **H40:** 1. Fajtl Jaroslav 40.07; 2. Männel Harald 40.25; 3. Jankó Tamás 40.54; ... ; 12. Štěpánský Václav 47.59; ... ; 16. Sladký Ivan 51.16; **H14-18:** 1. Fajtl Jaroslav 40.31; 2. Tišnovský Martin 46.59; 3. Zuna Jaroslav 48.44; **H19-39A:** 1. Bogar František 44.00; 2. Šabó Mikuláš 46.03; 3. Sommer Michael 46.11; ... ; 17. Mudrák Pavel 49.35; **H19-39C:** 1. Tomanek Daniel 31.35; 2. Mátl Pavel 32.14; 3. Kamenický Radan 32.49; ... ; 11. Kavan Tomáš 36.37; ... ; 33. Pátek Richard 52.03; ... ; 36. Urbánek Michael 54.52;

Výsledky neděle:

DE: 1. Gigon Michaela 68.00; 2. Dannowski Anke 68.41; 3. Hašková Eva 68.54; ... ; 25. Štěpánská Adéla 82.05; ... ; 29. Uhnava Markéta 90.49; **HE:** 1. Tomeček Lubomír 95.57; 2. Tonis Erm 96.04; 3. Rief Andreas 96.19; ... ; 43. Svoboda Ladislav 125.02; **D:** 1. Trnovcová Daniela 64.18; 2. Hančíková Hana 67.08; 3. Volfová Martina 67.21; ... ; 22. Sladká Kateřina 74.20; **D40:** 1. Trnovcová Alena 56.37; 2. Králová Zdenka 57.53; 3. Kröber Andre 60.00; ... ; 10. Sladká Zora 77.10; **H40:** 1. Fajtl Jaroslav 71.36; 2. Nožička Miroslav 72.08; 3. Männel Harald 72.41; ... ; 11. Štěpánský Václav 81.49; ... ; 15. Sladký Ivan 86.17; **H19-39A:** 1. Laciga Zdeněk 89.33; 2. Vanka Petr 89.44; 3. Ritter Aleš 89.56; ... ; 9. Mudrák Pavel 94.02; **H19-39C:** 1. Kouřimský Jan 54.59; 2. Izdný Pavel 56.42; 3. Kocián Petr 57.07; ... ; 21. Kavan Tomáš 65.06; ... ; 31. Pátek Richard 80.18;

Supové nad Pustou roklí

Na kalendáři už se objevil první zářiový den, ale přesto české orientáky letos čekají ještě jedny vícedenní závody. Pořádá je Kotlářka Praha v CHKO Kokořínsko. Právě onen zářiový termín zajistil více méně bezproblémový souhlas místních ochranářů a tak nic nebrání tomu, abychom si po dlouhé době mohli zaběhat v této lokalitě.

Pořadatelé celé závody pojali jako generálku před podzimním vrcholem sezóny, tedy MČR na klasické trati, které se bude konat na mapě Supí hora, kterou závodné prostory Poháru Kokořínska obestupovaly ze všech stran. To mělo za následek, že se ve startovní listině objevilo nezvykle velké množství jmen z čela průběžného pořadí, jak Rankingu, tak jednotlivých kategorií Žebříčku A. Nemohla tu tedy chybět početná výprava z našeho oddílu.

Ráno tedy vyrazilo 5 aut směrem do Horní Vidimi, kde bylo shromaždiště první etapy. Cesta ubíhala skutečně rychle. Hans plně využíval potenciál svého vozu. Na dálnici do Prahy nás pokud vím předjeli jen 3 auta... Z posledních pár kilometrů po Kokořínských okrskách si pak Hans udělal rychlostní zkoušku. Ručička tachometru občas olízla i rysku s číslem 130 a já byl skutečně rád, když jsme zastavili na okraji Horní Vidimi u obrovské hromady hnoje, kde pořadatelé zbudovali parkoviště.

První etapa se běžela na mapě Žluč 3 (respektive Žluč 2) a oficiálně se mělo jednat o zkrácenou trať. Parametry 6,2 km 295m (moc nechápu jak to převýšení počítali :-)) pro kategorii H20 však dávaly tušit, že to bude mít blíže ke klasice. Když k tomu navíc připočtu 2,4 km dlouhý rozklus na start a 1,7 km dlouhý výklus z cíle... Samotný start nebyl pro žabiňáky na neznámém místě. Zhruba před týdnem jsme o zhruba 200 metrů dále startovali na dlouhé postupy... Samotná trať pro nás pak také nepředstavovala nic nového pod sluncem. Začátek jako na dlouhých postupech a konec v místech, kde jsme měli okruhy. Nutno však posnamenat, že Libor to měl promakanější. Tentokrát bylo všechno více méně jasné a chtělo to jen příslušné postupy zrealizovat pokud možno co nejrychleji a především bez chyb. Mě osobně se to dařilo celkem dobře. Zasekal jsem se sice v jedné pasece, která nebyla úplně paseka (mapy byly rok staré), ale to se asi stalo víc lidem... Běžecky jsem se necítil sice úplně ideálně, ale našťástí na trati nechyběla občertvovačka, takže síly vydržely. V cíli jsem byl vcelku překvapený, že průběžně vedu. Nešel jsem sice špatně, ale přece jen... Nakonec to tam spadlo. Dneska nebyl nikdo rychlejší, a tak jsem spolu s Miloušem, který vyhrál v šestnáctkách pozvedl Žabiňácký prapor... Ohlasy na první etapu nebyly příliš příznivé. Hodně lidí si stěžovalo na brutalitu trati, na málo voleb a já nevím co všechno. Mě osobně se etapa líbila, a to rozhodne nejen proto, že jsem zvítězil... Domnívám se totiž, že takhle nějak bude vypadat kvalifikace na MČR na klasice, takže to byla dobrá příprava.

Po etapě nás čekal přesun do kempu v Nedamově, kde byla většina závodníků ubytovaná. Na recepci byl trochu zmatek, a tak se stalo, že velká část našeho oddílu nezaplátila ubytování. Majitelé kempu, pak sice kontrolovali vlaječky, které byly dokladem o zaplacení, ale našemu kroužku stanů se z nějakých záhadných důvodů vyhlí... Večer se pak každý bavil jak uměl. V kempu byly dva stánky s občerstvením, v nedaleké Dubé pak hospoda a diskotéka. Já osobně jsem se držel své zásady, že s prvního místa se nepije a šel brzo spát, takže co se dělo se ode mě nedozvíte. I když přecejen něco málo jsem zaslechl...

Druhá a třetí etapa měly centrum na louce nedaleko Osinalic. Ráno nás tedy čekal přesun z kempu. Ten však nebyl úplně bez komplikací. Hans byl naprosto vyřízen, takže musela řídit Janča. Na místo jsme se nakonec dostali a to dokonce i včas.

Dnešní etapa byla oficiálně klasikou a to znamenalo jediné. Bylo to delší než včera. Tentokrát se běželo na mapě Pustá rokle, která byla použita vloni na podzim na Český pohár štafet. Většina závodníků tedy věděla do čeho jde a tudíž jim bylo jasné, že dnes to opravdu nebude zadarmo. Pozitivní bylo, že start byl na kopci. Ale jen na první pohled... Mapový start byl hezky v údolí a jednička se na mě smála v protisvahu... Trať ale byla pěkná. Většina závodníků se shodla na tom, že hezčí než včera. Bylo to dáno tím, že dnes stavitel přichystal víc voleb.

Povzbuzen včerejším vítězstvím jsem se rozhodl, že dnes budu víc závodit. Už před půlkou trati jsem doběhl o tři minuty Frantu Stupala, ale to bylo všechno, co jsem dnes předvedl... V okolí Pustého zámku, v místech kde jsem se ztratil už na soustředění, jsem vysekl šestiminutovou chybu a byl konec. Pak se navíc ozvaly puchýře, a tak jsem byl nakonec rád, že jsem došel do cíle a dostal „pouze“ 18 minut. Ostatním se ale dařilo o poznání lépe. Do zítřejšího hendikepu budou z nejvýhodnější pozice Milouš a Chrobák. Oba navíc budou mít v zádech Steeva respektive Járu. Etapové vítězství pak po včerejším disku zaznamenal i Evaak.

Po etapě byla spousta času, tak se někteří z nás rozhodli, že pojedou na výlet na Říp. Já jsem se tohoto výletu nezúčastnil, ale zato jsem jel na výlet na Kokořín. Janča tam totiž ještě nebyla a

nutně ho potřebovala vidět. Po nějakých deseti dnech jsem tedy opět vylezl na věž. Na prohlídku naštěstí Janča nechtěla... Po této kulturní vložce korunované nedalekou Máchovou vyhlídkou jsme se přesunuli do hospůdky U nás, kde jsme se najedli. Hospůdka to byla pěkná, ale obsluha nám trochu vyrazila dech. Vedlo ji totiž několik důchodců a servírce chyběl ne jeden zub. Pochroumaný dojem spravili až jídla, která byla skutečně dobrá a výřečný pán, který začal servírovat spolu s onou bezzubou důchodkyní.

V kempu se pak vše odvíjelo ve stejném duchu jako včera. jen já jsem už nedržel svou alkoholovou dietu. Přesto jsem to ale zapíchl poměrně brzo. Start třetí etapy byl už v devět a ráno bylo potřeba ještě zbalit všechny věci. Noc se ale neodehrávala úplně podle mých představ. Ve tři v noci nám začali jíčníáci bourat stany, takže jsem ten svůj musel skoro celý přestavovat. Z dálky se navíc ozývaly hromy a lehce mrholilo. Skutečně nic příjemného.

V 7 hodin ráno mi pak zazvonil budík a mě bylo jasné, že je nutné se začít chystat na odjezd. Během balení věcí jsem zjistil, že mi z předsínky zmizel dres. Nebyl však čas se tím nějak výrazněji zabývat, jelikož jsme spěchali na shromaždiště. Nakonec jsme tam dorazili akorát včas. Stačil jsem si jen vyřídit nové startovní číslo (bylo na tom dresu) a odejít na start. Ani na nějaké větší rozzcvičení mi nezbyl čas...

Dnes byla na programu klasika, ovšem délkově to byla nejkratší etapa a běželo se hendikepem, což už letos není na českých závodech tak úplně samozřejmé... Tratě pak slibovali velké množství voleb, jelikož stavitel skutečně šetřil kontrolami. Na naší necelých šest kilometrů dlouhé trati jich bylo jen 13. Mapa se pak jmenovala Panský hřeben a zavedla nás na sever od Pustého zámku, do oblasti, kde už není tolik skal. Vrstevnic je tam ale stále požhnaně.

Závod to byl zajisté zajímavý, ale trochu mi uniká proč jsem kvůli němu musel jezdit tak daleko. Kolem Brna máme taky kopce jako kráva a nějaká ta skalka nebo kamínek se taky občas najde... Už na druhou kontrolu mě to přestalo bavit, a tak jsem si jen hlídal pozici. A to nakonec úspěšně... V cíli jsem pak slyšel samé kladné ohlasy. Všem se líbilo zásadní volby postupu. Ty byly sice nádherné, ale od závodu v CHKO Kokořínsko bych přece jen čekal něco trochu odlišného...

Po závodech jsem pak začal trochu víc řešit svůj ztracený dres. Jako zázrakem se našel... Ležel u lesa nedaleko Jíčníáků ještě s Járovou oddílovou vestou, kterou Jára také postrádal. Nic už mi tedy nebránilo chystat se k odjezdu. Cesta spátky pak probíhala v hodně podobném duchu jako všechny cesty s Hansem...

Závody to byly rozhodně povedené. Pořadatelům vše klapalo bez navenek viditelných problémů. Byly tu sice tradiční neduhy, které mi zcela znechutily poslední den závodů, ale za ty pořadatelé nemůžou... Nadruhou stranu jsem zjistil, že když v tom lese nezávodím a jdu si svůj závod, tak na to mám... A to je přesně to, co jsem chtěl na těchto závodech zjistit.

Zelda

Celkové výsledky:

D18: 1. Mádlová Věra 152.54; 2. Machútová Lucie 155.49; 3. Petrželová Tereza 155.55; ... ; . Kabáthová Eva DISK; **D21B:** 1. Stulíková Barbora 180.16; 2. Toužilová Martina 202.50; 3. Janská Eva 207.25; ... ; . Borecká Kateřina abs; **D21E:** 1. Stehnová Zuzana 205.50; 2. Topinková Monika 213.58; 3. Fejlková Martina 220.38; ... ; 8. Gebauerová Jana 237.59; ... ; 16. Jindřišková Martina 265.48; ... ; . Staratilová Marie abs; **H16:** 1. Nykodým Miloš 146.37; 2. Zimmermann Štěpán 146.48; 3. Procházka Pavel 148.14; ... ; 8. Jemelík Hynek 162.51; **H18:** 1. Chromý Adam 159.24; 2. Zimmermann Jakub 163.47; 3. Mališ Jiří 168.10; ... ; 6. Hájek Daniel 171.54; ... ; 25. Dědic Filip 227.56; ... ; . Bořil Tomáš DISK; **H20:** 1. Příbyl Broněk 203.01; 2. Kočí Martin 213.57; 3. Balcar Aleš 214.13; ... ; 5. Zelinka Jiří 229.05; **H21A:** 1. Kazda Jiří 212.28; 2. Starosta Pavel 221.43; 3. Bučánek Antonín 235.07; ... ; 5. Brabec Jaroslav 245.23; ... ; 22. Prokop Petr 308.48; 23. Pátek Richard 314.29; ... ; . König Lukáš abs; **H21E:** 1. Jedlička Michal 209.25; 2. Matějů Luboš 218.01; 3. Hepner David 220.32; ... ; 46. Stehlík Martin 294.37;

Sonata of Orienteering

Původně na tomto místě měl být tradiční kritický článek a lá Zelda. Chtěl jsem psát o tom, jak jsem naběhal na pětidenních 10 km na A4 mapě v měřítku 1:4000, že se letos v rámci vícedenních šla jen jedna etapa na mapě v měřítku 1:15000, že je zvláštní běhat 5 etap ve 3 dnech, že ...

Když jsem si ale nedlouho před sepisováním oné kritiky pustil svoji oblíbenou kapelu Sonata Arctica a zaposlouchal se, všiml jsem si mnoha náhodných souvislostí mezi jejich texty a stavem českého orientáku. Rozhodl jsem se tedy, že vás nebudu nudit svými zdlouhavými kritickými rozbory současného stavu, ale půjčím si pár částí jejich písní a položím jejich prostřednictvím několik otázek...

Voice of Orienteering:

*You say I am unbreakable
I cannot die,
I know, but anyway
The words, they maim me*

A jsi si tím tak jistý, že nemůžeš umřít?

Nejsou to náhodou činy, a ne slova, co Tě zohavuje?

*If you fall I'll catch, if you love I'll love,
and so it goes, my dear,
don't be scared,
you'll be safe, this I swear.
If you only love me*

Je pořád koho milovat?

*Do you really know me?...I might be a God
Show me that you care and have a cry
How do you see me?...as the one?
Can you see my blood when I'm bleeding
How can you love this exile, and how could I desire you
When my pain is my pain and yours is too...
Pro kolik lidí jsi Bohem? A kteří to jsou?
Nothing's what it seems to be,
I'm a replica, I'm a replica
Empty shell inside of me
I'm not myself, I'm a replica of me...*

Dokážeme vidět Tvou krev, když krvácíš?
Je Tvá bolest i naší bolestí nebo máme jen ty své?

Já vím, ale co se proti tomu dá dělat?

*Are you gonna leave me now,
when it is all over
Are you gonna leave me,
is my world now over...*

Kolik je toho nenávratně pryč? Všechno?
Do kdy s Tebou jsme ochotni vydržet?

*I'd give - a kingdom
For one more day as a king of your world
I'd give a kingdom, for just one more day*

Kdo by byl králem našeho království,
kdybychom nějaké měli?

Voice of orienteering runner (for example me... or you):

*Sitting on a corner all alone,
staring from the bottom of his soul,
watching the night come in from the window*

Jsem opravdu sám?

Opravdu už přichází tma?

*I gave you my time
I gave you my whole life
I gave you my love, every dime
They told me it was... a crime*

To všechno jsem Ti dal, ale mělo to smysl?
Nebylo zločinem mi to říct?

*You are still the number one
Wilderness, my soul
We may have or lose it all
Respect the wilderness, Respect the life
Save the nature for your unborn child*

Opravdu jsi stále číslo jedna?
Proč už nemáš nic společného s divočinou?

Dokážeme Tě zachránit pro naše nenarozené děti?

*Please, tell me who won here tonight
The price, of winning worthless fight
We'll make the same mistakes again
Unless, this is truly the end*

Pro koho je Tvůj konec vítězstvím?

Je to opravdu začátek konce?

*Mother where's your son.
When has this begun?
Who has been the fool?*

Kam jsi zmizel?
Kde se stala chyba?
Jsem opravdu takový hlupák?

*I have found the whore in you
why Can't I tell you no
Time will show, the last word is for me
If you fail to see the problem we have,
one room full of walls
I will try until the last drop falls*

Čím jsi mě tak okouzлил?

Kolik lidí dokáže vidět Tvé problémy?

Nepadá právě?

"I know, my Father, I cannot win..."

Já sám ne, ale co když nás bude víc?

The message for all of us:

*We should not lock the open door
(run away run away, run away)
Fullmoon is on the sky and he's not a man anymore
We see the change in him but can't
(run away run away, run away)
See what became out of her darling man*

Udělejme z něj opět muže!
Zastavme tu změnu a ...
Neutíkejme!

*Time has come for everyone, to think what we have done
Open your eyes and see, it's not a dream
You aim for a common goal, you are one with your foe
If only we could wake up soon and scream*

Odhalme naše nepřátele!
Probudme se a začněme křičet!

*Stay for a while, stay forever.
Sing for the times you are bound to betray.
Run for your life, run forever,
your eyes tell a lie and the liar must die.*

Zodpovězme si tyto otázky! Lháři musí zemřít!

Snad alespoň někdo pochopil, co jsem tím chtěl říct...

Výsledkový servis

Průběžné výsledky Oddílové GP 2006:

1. ♂ Lukáš Barták 1166,37; 2. ♂ Tomáš Dlabaja 1119,76; 3. ♀ Eva Kabáthová 1113,99; 4. ♂ Adam Chromý 1110,94; 5. ♀ Miloš Nykodým 1110,86; 6. ♀ Tomáš Bořil 1102,09; 7. ♂ Jiří Zelinka 1083,95; 8. Štěpán Zimmermann 1081,19; 9. Adéla Štěpánská 1068,88; 10. ♀ Daniel Hájek 1058,10; 11. ♂ Paľo Bukovac 1053,00; 12. ♀ Libor Zřídka Veselý 1050,93; 13. ♀ Zdeněk Rajnošek 1047,39; 14. ♀ Otakar Jašek 1032,10; 15. ♂ Martin Mazúr 1027,98; 16. ♀ Jakub Zimmermann 1027,83; 17. ♂ Petra Koporová 1020,31; 18. ♀ David Kabáth 1016,87; 19. ♂ Jana Macinská 1015,26; 20. ♂ Matěj Klusáček 1007,83; 21. ♀ Jan Palas 1006,63; 22. ♀ Denisa Jemelíková 999,37; 23. ♀ Martin Stehlík 990,89; 24. ♀ Petra Palátová 987,40; 25. ♂ Matěj Lexa 974,19; 26. ♀ Jana Gebauerová 972,80; 27. ♀ Marie Stratilová 970,62; 28. ♂ Maroš Bukovac 937,79; 29. ♀ Jiří Otrusina 934,25; 30. ♀ Kateřina Borecká 933,63; 31. ♀ Kateřina Chromá 931,04; 32. ♀ Hynek Jemelík 931,01; 33. ♂ Martina Jindřišková 927,47; 34. Alena Bukovacová 903,43; 35. ♀ Jaroslav Brabec 855,18; 36. ♀ Peter Mlynárik 852,54; 37. ♀ Veronika Křístková 848,08; 38. ♂ Dušan Hrnčiar 836,13; 39. ♀ Filip Dědic 835,12; 40. ♂ Václav Štěpánský 818,41; 41. ♂ Ondřej Piják 811,26; 42. ♂ Jiří Ehl 780,27; 43. ♀ Martin Veselý 772,98; 44. ♀ Michal Jirka 767,61; 45. ♀ Richard Pátek 729,62; 46. Pavel Brlica 705,99; 47. ♀ Lukáš König 702,35; 48. ♀ Tomáš Zvárik 640,54; 49. ♂ Lukáš Svoboda 617,14; 50. ♂ Aleš Humlíček 608,77; 51. ♂ Eva Kadlecová 603,19; 52. ♀ Jakub Pracný 548,39; 53. ♂ Hana Bajtošová 545,05; 54. ♀ Petr Prokop 535,68; 55. ♀ Zuzana Macháčková 520,39; 56. ♀ Soňa Beržinská 491,89; 57. ♀ Hana Rambousková 475,20; 58. ♂ Dušan Bukovac 473,60; 59. ♀ Petr Tomeš 463,38; 60. ♂ Martin Piják 459,71; 61. ♂ Jana Kršiaková 441,93; 62. ♂ Jana Jiráčková 433,29; 63. ♂ Veronika Fráňová 413,91; 64. ♀ Jiří Procházka 413,27; 65. ♀ Barbara Reinerová 392,96; 66. ♀ Jan Brlica 389,83; 67. ♂ Petr Hájek 387,97; 68. ♂ Iva Žáčková 371,25; 69. ♀ Lenka Hýblová 370,35; 70. ♀ Pavlína Šulerová 358,03; 71. ♀ Klára Macháčková 327,43; 72. ♂ Kristýna Fráňová 303,64; 73. ♂ Petra Stašková 298,84; 74. ♂ Klára Svobodová 295,17; 75. ♀ Jitka Kabáthová 285,86; 76. ♀ Jan Drábek 282,77; 77. ♀ Anna Kolaříková 274,71; 78. ♀ Mária Baranová 256,02; 79. ♂ Pavla Ehlová 242,88; 80. ♀ Jana Zehnulová 224,55; 81. ♂ Lenka Koporová 210,82; 82. ♂ Martin Michl 206,90; 83. ♀ Lenka Zemanová 204,97; 84. ♀ Lucie Procházková 202,60; 85. ♀ Kateřina Humlíčková 198,12; 86. ♀ Jana Chamonikolasová 191,04; 87. ♀ Tomáš Humlíček 185,33; 88. ♀ Ladislav Svoboda 183,14; 89. ♀ Jana Čábelková 180,64; 90. ♀ Ivo Denemark 176,15; 91. ♀ Jiří Dočekal 160,54; 92. ♂ Barbora Bendová 158,82; 93. ♀ Dominika Malá 116,64; 94. ♀ Alexandr Jevsejenko 114,99; 95. ♀ Irena Mikulíková 111,69; 96. ♀ Eva Šmídová 95,79; 97. ♀ Jitka Hýblová 80,21; 98. ♂ František Bráblík 56,23; 99. ♂ Marek Bělák 53,88; 100. ♀ Zuzana Stehlíková 51,27; 101. ♀ Jan Stašek 30,96; 102. ♀ Eva Chromá 28,07; 103. ♂ Amálie Marková 20,24; 104. ♀ Dana Mikešová 0,84; 105. ♂ Vojtěch Vávra 0,00; 105. ♂ Jana Nejezchlebová 0,00; 105. ♀ Kamila Hájková 0,00; 105. ♂ Šimon Spielmann 0,00; 105. ♂ Tomáš Chramosta 0,00; 105. ♂ Lenka Hájková 0,00; 111. ♂ Hana Nedbálková -16,32; 112. ♀ Ondřej Ehl -52,33;

Průběžné výsledky Oddílové MTBO GP 2006:

1. Pavel Mudrák 1108,07; 2. ♂ Adéla Štěpánská 1003,69; 3. ♀ Václav Štěpánský 982,24; 4. ♀ Ondřej Šňupárek 958,23; 5. ♂ Martin Tišnovský 930,15; 6. ♀ Ivan Sladký 881,81; 7. ♀ Markéta Uhnava 870,40; 8. Jiří Ehl 762,56; 9. Marek Sladký 582,99; 10. Kateřina Sladká 558,06; 11. ♂ Tomáš Kavan 551,28; 12. ♂ Ladislav Svoboda 522,75; 13. ♀ Michael Urbánek 398,00; 14. ♀ Anna Kolaříková 326,30; 15. ♂ Richard Pátek 309,27; 16. ♀ Zora Sladká 308,38; 17. ♀ Michaela Mudráková 115,71;

HSH Ranking - srpen 2006:

D: 1. Stará Zdenka 1.0000; 2. Brožková Dana 0.9717; 3. Dočkalová Martina 0.9659; 39. ♀ Palátová Petra ♀ 0.8320; 44. ♀ Gebauerová Jana ♀ 0.8228; 75. ♀ Jindřišková Martina ♀ 0.7474; 138. ♀ Bukovacová Alena ♀ 0.6604; 147. ♀ Stratilová Marie ♀ 0.6499; 224. ♀ Beržinská Soňa ♀ 0.5379; 243. ♀ Reinerová Barbara ♀ 0.5096; 290. ♀ Křístková Veronika ♀ 0.4226; 310. ♀ Kadlecová Eva ♀ 0.3955; 364. ♀ Žáčková Iva ♀ 0.3294; 391. ♀ Ehlová Pavla ♀ 0.2885; 399. ♀ Štěpánská Adéla ♀ 0.2810; 410. ♀ Kabáthová Eva ♀ 0.2696; 523. ♀ Stašková Petra ♀ 0.1489; 571. ♀ Zehnulová Jana ♀ 0.1158; 607. ♀ Šišková Vladimíra ♀ 0.0928; 611. ♀ Hýblová Lenka ♀ 0.0899; 624. ♀ Borecká Kateřina ♀ 0.0839; 636. ♀ Humlíčková Kateřina ♀ 0.0763; 643. ♀ Čábelková Jana ♀ 0.0719; 691. ♀ Rambousková Hana ♀ 0.0450; 800. ♀ Tesárková Iva ♀ 0.0000; 800. ♀ Kadlecová Zlata ♀ 0.0000; 800. ♀ Bystrá Pavlína 0.0000; 800. ♀ Rieglová Tereza 0.0000; 800. ♀ Uhnava Markéta 0.0000; 800. ♀ Bajtošová Hana ♀ 0.0000;

H: 1. Smola Michal 1.0000; 2. Procházka Jan 0.9766; 3. Matějů Luboš 0.9679; 14. ♀ Bukovac Palo ♀ 0.9189; 15. ♀ Rajnošek Zdeněk ♀ 0.9167; 21. ♀ Zřídka Veselý Libor ♀ 0.9068; 25. ♀ Palas Jan ♀ 0.9001; 55. ♀ Kabáth David ♀ 0.8587; 58. ♀ Stehlík Martin ♀ 0.8565; 81. ♀ Dlabaja Tomáš ♀ 0.8388; 122. ♀ Bukovac Maroš ♀ 0.7931; 133. ♀ Otrusina Jiří ♀ 0.7805; 158. ♀ Pracný Jakub ♀ 0.7528; 169. ♀ Brabec Jaroslav ♀ 0.7452; 224. ♀ Zelinka Jiří ♀ 0.6966; 283. ♀ Ehl Jiří ♀ 0.6318; 286. ♀ Lexa Matěj ♀ 0.6302; 302. ♀ Veselý Martin ♀ 0.6135; 313. ♀ Bořil Tomáš ♀ 0.6005; 330. ♀ Hrnčiar Dušan ♀ 0.5847; 332. ♀ Jirka Michal ♀ 0.5838; 354. ♀ Pátek Richard ♀ 0.5668; 361. ♀ Prokop Petr ♀ 0.5633; 389. ♀ König Lukáš ♀ 0.5405; 409. ♀ Mazúr Martin ♀ 0.5193; 465. ♀ Tomeš Petr ♀ 0.4646; 568. ♀ Humlíček Aleš ♀ 0.3500; 638. ♀ Bukovac Dušan ♀ 0.2836; 674. ♀ Zvarik Tomáš ♀ 0.2412; 767. ♀ Chromý Adam ♀ 0.1613; 881. ♀ Svoboda Ladislav ♀ 0.0949; 883. ♀ Barták Lukáš ♀ 0.0933; 907. ♀ Hájek Daniel ♀ 0.0808; 908. ♀ Zimmermann Jakub ♀ 0.0799; 923. ♀ Drábek Jan ♀ 0.0725; 924. ♀ Jevsejenko Alexandr ♀ 0.0724; 942. ♀ Nykodým Miloš ♀ 0.0662; 1047. ♀ Denemark Ivo ♀ 0.0357; 1139. ♀ Zámečník David 0.0000; 1139. ♀ Šabo Mikuláš ♀ 0.0000; 1139. ♀ Michl Martin ♀ 0.0000; 1139. ♀ Kolbaba Tomáš ♀ 0.0000; 1139. ♀ Stehlík Ondřej ♀ 0.0000;

SIX Numbers:

MD: 1. Gigon Michaela, Conn Andy 3260; 2. VSK Humanita Praha Friedberg Kalina 2919; 3. Linhart A., Linhartová M. 2839; ... ; 28. Štěpánská A., Šňupárek O. 970;

Cena Východních Čech:

D21B: 1. Knapová Jana 170.53; 2. Pilgrová Jana 182.31; 3. Kovářová Anna 183.08; ... ; Ehlová Pavla DISK; **H21A:** 1. Bukovac Palo 182.36; 2. Král Vojtěch 183.47; 3. Pešek Ondřej 198.30; ... ; 10. Ehl Jiří 233.22; ... ; 12. Hrnčiar Dušan 236.27;

Program na září a říjen

- 6. 9. – ST – výlet do Staré Amatérské jeskyně – Moravský kras – sraz:** 9:00 před jeskyní Balcarka v Ostrově u Macochy – účast: Honza, Káťa, Jára, Štěpán, Evák, Danáč, Zelda, Filda, Chrobák, Martináč, Milouš, Adélka, Bóřa – sebou: světlo, oblečení, které si můžete ušpinit či roztrhat – upozornění: budeme 2 x plavat a tedy si to chce vzít igelitku a něco na převlečení i do jeskyně
- 6. 9. – ST – mapový trénink – Olešná – sraz:** 16:15 u Bohémy – **mapa: Hořice I – typ tréninku: Švýcarská hra – doprava: zvláštním autobusem**
- 10. 9. – SO – ŽA, CC, ŽB, Jml – klasická trať (ADA) – centrum:** Valchov – **start:** 12:00 – **doprava: zvláštním autobusem v 10:00 od Bohémy** – vedoucí: Libor Zřídka Veselý – **terén:** rozsáhlý převážně jehličnatý les typický pro Dražanskou vrchovinu, nadmořská

- výška 375-665m, v němž se místy vyskytují skalní a erozní tvary – příjezd: okolo 18:00
11. 9. – NE – ŽA, CC, ŽB – **krátká trať (KON)** – centrum: Valchov – start: 10:00 – **doprava: zvláštním autobusem v 8:00 od Bohémy** – vedoucí: Libor Zřídkaveselý – terén: průběžný les s množstvím porostových detailů, minimální výskyt podrostu, četné erozní a antropogenní tvary, v části areál po těžbě ledku a rudy (jámy, kupky) – příjezd: okolo 15:00
13. 9. – ST – **mapový trénink** – Obora – sraz: **16:15 na Oboře, značeno ze zastávky IDS** – mapa: Veverí – typ tréninku: I. úsek štafet – doprava: individuálně IDS nebo lodní dopravou
15. – 17. 9. – PA, SO, NE – ČPŠ, ŽA, CC – **sprint + štafety + štafety (VLI + FYD)** – centrum: Lázně Libverda, Nové Město pod Smrkem (So), Nové Město pod Smrkem (Ne) – start: So = 10:00 a 14:30, Ne = 10:00 – **doprava: zvláštním autobusem v pátek 16:00 od Bohémy** – vedoucí: Libor Zřídkaveselý – terén: So sprint = lázeňský park, přilehlý les, mírně zvlněný s jedním větším svahem, dobrá průběžnost; So štafety = terénní složitost střední, porostová rozmanitost, místy větší počet kamenů, střední hustota komunikací, obsahuje všechny typy průchodnosti terénem; Ne = Terénní složitost střední, porostová rozmanitost, místy větší počet kamenů, střední hustota komunikací, obsahuje všechny typy průchodnosti terénem. – příjezd: v neděli okolo 17:00
16. 9. – SO – 10. **Jihomoravská liga (LBM)** – centrum: Moravské Knínice, střelnice – prezentace: do 9:00 hod. – start: 10:00 – **doprava: zvláštním autobusem od Bohémy v 8:30, pozor autobus jede ze závodů na soustředění na Zubří**
16. – 17. 9. – SO, NE – VT Zubří – bližší informace jsou na jiném místě Polarisu
20. 9. – ST – **mapový trénink** – Veverské Knínice – sraz: 16:15 u Bohémy – **mapa: Bílý potok – typ tréninku: Sudá-lichá – doprava: zvláštním autobusem**
21. 9. – ÚT – **Liga škol v orientačním běhu** – Kraví hora – **pořádáme** – pořadatelé: Zhusta + dorostenci, stavba tratí Danáč
23. – 24. 9. – SO, NE – M ČR **klasická trať** – **klasická trať (BOR)** – centrum: Střezivojice – start: So=11:00, NE=9:00 – **doprava: zvláštním autobusem v 6:00 od Bohémy** – vedoucí: Libor Zřídkaveselý – terén: typický pro Kokořínsko - velká převýšení, velké množství kamenů, skalních srázů a průchodů (i v patrech nad sebou), les většinou borový, dobře průběžný – příjezd: okolo 17:00
27. 9. – ST – M ČR **v nočním OB** – **noční OB (SJI)** – centrum: Větrný Jeníkov – start: 20:00 – **doprava: osobními auty dle domluvy** – vedoucí: Libor Zřídkaveselý – terén: zvlněný vysočinský terén (580-701 m n.m.), různorodá vegetace, proměnlivá průběžnost, střední hustota komunikací. – příjezd: okolo 24:00
28. 9. – ČT – **Fotbalové utkání ZBM (dorost x dospělí)** – ZŠ Kotlářská – sraz: 15:00
30. 9. – 1. 10. – SO, NE – M ČR **štafet a klubů – štafety (PHK)** – centrum: Vyhnánov – start: So = 11:00, Ne = 9:00 – **doprava: zvláštním autobusem v 6:30 od Bohémy** – vedoucí: Libor Zřídkaveselý – terén: klasický podkrkonošský – dobrá průběžnost, množství detailů, na S straně se svahem, který obsahuje množství kamenů; velké množství cest a komunikací – příjezd: v neděli ve večerních hodinách
2. 10. – PO – **tréninky podle modelu přechodného období = říjen**
3. 10. – ST – **Liga škol v orientačním běhu** – Juliánov, Bílá hora – **pořádáme** – pořadatelé: Zhusta + dorostenci, stavba tratí Evák
7. 10. – SO – 11. **Jihomoravská liga (ABM)** – centrum: Dambořice, fotbalové hřiště – mapa: Damborsko – prezentace: do 10:00 hod. – start: 10:30 – **doprava: zvláštním autobusem od Bohémy v 8:30** – vedoucí: Jitka Kabáthová – příjezd: okolo 15:00
13. 10. – PÁ – **MB v Supersprintu** – bližší informace na jiném místě tohoto čísla.
14. 10. – SO – 12. **Jihomoravská liga (pořádáme)** – centrum: Bukovinka – mapa: Rakovecké údolí – pořádají Zhusta, Dejv + dorostenci, ostatní závodí – prezentace: do 9:30 – start: 00 = 10:00 – **doprava: pořadatelé = individuálně, závodníci = zvláštním**

autobusem od Bohémy v 8:00 – vedoucí: Jitka Kabáthová – informace pro pořadatele na jiném místě tohoto čísla.

15. 10. – NE – Zhusta Cup – bližší informace na jiném místě tohoto čísla.

21. 10. – SO – 13. Jihomoravská liga (TBM) – centrum: Brno, Lesná – mapa: Panská lícha – prezentace: do 10:00 – start: 00 = 11:00 – **doprava: individuálně** – vedoucí: Jitka Kabáthová

26. – 29. 10. – ČT – NE – Podzimní prázdniny v horách – Tak jako v loňském roce vyrazíme do hor. Bližší informace o místě, ceně, dopravě, ubytování a stravování budou v příštím čísle Polarisu. Plánujeme Rakousko – Schneeberg, Rax a Schneealpe.

11. – 12. 11. – SO, NE – ODDÍLOVÝ PŘEBOR – centrum: Zubří – mapy: Zubr východ a západ – bližší informace v dalším čísle Polarisu

Zhusta

Rozpis tréninků od 4. září 2006

<i>Den</i>	<i>Doba</i>	<i>Skupina</i>	<i>Typ tréninku</i>	<i>Místo</i>
Pondělí	15:30 – 17:00	Zhusta	běžecský	Žabovřesky – Rosnička
	16:00 – 17:00	C	běžecský	Žabovřesky – Rosnička
Úterý	17:00 – 18:30	Zhusta	běžecský	BCVČ Lesná, Milénova
Středa	16:15 – 18:00	všichni	mapový	okoli Brna - viz samostatný rozpis
Čtvrtek	14:00 – 15:00	začátečníci	tělocvična	tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská
	16:00 – 17:30	Zhusta	běžecský – dráha	Žabovřesky – Rosnička
	20:00 – 21:30	Zhusta	hry (jen duben)	tělocvična Veverí – Právnická fakulta
Pátek	18:00 – 19:00	Lad'a	florball	tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská
	19:00 – 20:00	Arnošt	basketbal	tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská
Sobota	-	-	závody OB	-
Neděle	-	-	závody OB	-

Rozpis tréninků od 2. do 29. října 2006

<i>Den</i>	<i>Doba</i>	<i>Skupina</i>	<i>Typ tréninku</i>	<i>Místo</i>
Pondělí	15:30 – 17:00	Zhusta	běžecský	Žabovřesky – Rosnička
	16:00 – 17:00	C	běžecský	Žabovřesky – Rosnička
Úterý	20:00 – 21:15	Zhusta	hry	tělocvična Veverí – Právnická fakulta
Středa	16:00 – 17:30	všichni	běžecský	BCVČ Lesná – Milénova ulice
Čtvrtek	14:00 – 15:00	začátečníci	tělocvična	tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská
	16:00 – 17:30	Zhusta	hry	Žabovřesky – Rosnička
	20:00 – 21:30	Zhusta	hry	tělocvična Veverí – Právnická fakulta
Pátek	18:00 – 19:00	Lad'a	florball	tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská
	19:00 – 20:00	Arnošt	basketbal	tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská
Sobota	-	-	závody OB	-
Neděle	-	-	závody OB	-

VT Zubří - žactvo

Datum:	16. – 17. září 2006
Cena:	400,- Kč (ubytování + stravování + doprava).
Doprava:	zvláštním autobusem
Jídlo:	zajištěno od sobotní večere do nedělního oběda.
Ubytování:	tábor Zubří. Spí se na postelích. Není potřeba vzít spací pytel.
Tréninky:	v sobotu oblastní žebříček + mapový trénink, v neděli 2 mapové tréninky.
Odjezd:	v sobotu v 8:30 od Bohémy na oblastní žebříček
Příjezd:	v neděli v odpoledních hodinách
Přihlášky:	do 10. září Jitce Kabáthové

Zhusta

Středeční mapové tréninky

6. 9. HOŘICE 1	Olešná	Švýcarská hra	16:15
13. 9. VEVEŘÍ	Obora, bus IDS směr Vev. Bytýška	I. úsek štafet	16:15
20. 9. BÍLÝ POTOK	Veverské Knínice	sudá-lichá	16:15

Termínová listina oblastních závodů 2006

9. září	so	9. Jihomoravská liga	Boskovice	ADA
16. září	so	10. Jihomoravská liga	Brno	LBM
7. října	so	11. Jihomoravská liga	Dambořice	ABM
13. října	pá	Mistrovství Brna ve sprintu	Brno	ZBM
14. října	so	12. Jihomoravská liga	Bukovinka	ZBM
15. října	ne	Zhusta cup (XX. ročník)	Brno	ZBM
21. října	so	13. Jihomoravská liga	Kozárov	TBM

Pořádání 14. října - Jihomoravská liga

Datum: 14. října 2006
Místo: Bukovinka
Mapa: Rakovecké údolí
Rozdělení pořadatelů:

Ředitel	Zhusta
Hl. rozhodčí	Dejv
Stavitel tratí	Zelda
Start	Martin Stehlík , Adélka, Evička, Štěpán, Milouš
Cíl	Filip Dědic , Jiří Zelinka
Roznos	Zelda , Danáč, Kuba Zi., Milouš, Zhusta, Maruška, Adélka
Výpočetka	Chrobák , Dejv, Honza
Prezentace	Chrobák , Dejv, Jitka
Lékař	Lad'a
Občerstvení v cíli	Míša + Adámek
Parkování	Honza

Závodí: všichni ostatní, kteří mají zájem

Pracovní brigáda datum: **středa 11.10.** na tréninku na ZŠ Kotlářská, od **15:00 hod.**

kdo: všichni

práce: příprava prezentačních sáčků, ubytování, balení map do mapníků, xerox + fotbálek

Odvoz materiálu datum: **sobota 11.10.** od skladu ZBM ráno

kdo: Zhusta + auto2 (materiál)

práce: odvoz veškerého materiálu

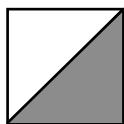
Závody datum: **sobota 14.10.**

kdy: sraz v Bukovince v 7:00

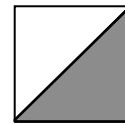
kdo: všichni pořadatelé

po závodě úklid a rychle domů

Zhusta

MISTROVSTVÍ BRNA VE SPRINTU

6. ročník

pátek 13. října 2006, Brno – Bílá hora

Shromaždiště : skautská základna pod Bílou horou na ulici Slatinská

Přihlášky : na adresu: Libor Zřídka Veselý, Skorkovského 153, 636 00 Brno
e-mail: zr@jaroska.cz
telefon: 604 996 773
nejpozději do 10. října 2006, na místě do 15:45 jen pokud bude dostatečná kapacita.

Razicí systém : SportIdent – nezapomeňte si svůj čip.

Vklad : 20,- Kč.

Mapa : Bílá hora, 1 : 4 000, E = 5m, mapoval Libor Zřídka Veselý, stav podzim 2004.

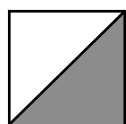
Délky tratí : kategorie D čas vítězky 15 min.
kategorie H čas vítěze 15 min.

Start : 16:00. Startovní interval 1 minuta.

Doprava : tramvají číslo 8 nebo 13, autobusy 45, 56, 58 a 75 na zastávky „Bělohorská“, „Juliánov“ nebo „Podlomní“ a odtud pěšky od 300 m do 700 m.

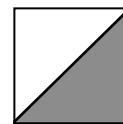
Z historie závodu :

ročník	datum	mapa	počet účastníků	vítězka žen	vítěz mužů
1.	19. října 2001	Monte Bú	35	Janská Eva	Štěpánek Martin
2.	18. října 2002	Špilberk	37	Gebauerová Jana	Kabáth David
3.	17. října 2003	Rosnička	44	Florkowská Marta	Bukovac Paľo
4.	15. října 2004	Stránská skála	37	Gebauerová Jana	Liščinský Zdeněk
5.	14. října 2005	Lužánky	66	Topinková Monika	Dlabaja Tomáš
6.	13. října 2006	Bílá hora	?	?	?

ZHUSTA CUP

20. ročník

neděle 14. října 2006, Brno – Kohoutovice

- Shromaždiště :** v lese pod vodojemem na západním konci ulice Pavlovská
- Přihlášky :** na místě do 10:00.
- Razicí systém :** SportIdent – nezapomeňte si svůj SI čip.
- Vklad :** 20,- Kč.
- Mapa :** Líchy, 1 : 10 000, E = 5 m, mapoval Radim Kheil, stav léto 2006
- Délky tratí :**
1. etapa – hromadný start všech závodníků, scorelauf, čas vítěze 10 min.
2. etapa – handicap, kategorie D čas vítězky 25 min.
kategorie H čas vítěze 35 min.
- Start 1. etapy :** 10:15.
- Doprava :** autobusem x37 z Mendlova náměstí, autobusem 50 od Ústředního hřbitova nebo trolejbusem x25 z České (jízda trvá 40 minut) na zastávku „Pavlovská“, odtud 500 m pěšky.

Z historie závodu :

ročník	datum	mapa	počet účastníků	vítězka žen	vítěz mužů
1.	25. října 1987	Lesná IV.	18	Cebáková Helena	Urválek Jiří
2.	16. října 1988	Přední Hády	38	Kuchařová Ada	Smejkal Pavel
3.	22. října 1989	Kominice	42	Nevřivová Lenka	Rygl Jaroslav
4.	7. října 1990	Obora	45	Bočková Pavla	Strejček Petr
5.	5. října 1991	Holedná	63	Kuchařová Ada	Podmolík Tomáš
6.	18. října 1992	Střelnice	32	Čechová Lenka	Žemlík Pavel
7.	24. října 1993	Holedná 2	47	Ryglová Hana	Mareček Petr
8.	16. října 1994	Říčky	27	Kuchařová Ada	Haas Karel
9.	8. října 1995	Velká Baba	35	Ryglová Hana	Strejček Petr
10.	13. října 1996	Kozí hora	44	Marvanová Pavla	Krejčí Jan
11.	19. října 1997	Bystř sídliště	38	Zimová Markéta	Rygl Jaroslav
12.	18. října 1998	Veselka	52	Slámová Veronika	Dvořáček Petr
13.	10. října 1999	Holedná 2	25	Pracná Kateřina	Rygl Jaroslav
14.	22. října 2000	Pohádka máje	36	Gebauerová Jana	Skříčka Jan
15.	21. října 2001	Kočičí žleb	30	Ptáčková Veronika	Štěpánek Martin
16.	20. října 2002	Panská lícha	25	Novotná Lenka	Bukovac Pa'lo
17.	19. října 2003	Zhusta cup 2003	30	Ptáčková Veronika	Chromý Adam
18.	17. října 2004	Trnůvka	34	Heczková Kateřina	Chromý Adam
19.	16. října 2005	Pisárky	28	Štěpánková Kateřina	Dlabaja Tomáš
20.	15. října 2006	Líchy	?	?	?

Libor Zřídka Veselý & David Kabáth

Záblesky

- ⚡ **Rada IOF** zasedala v Aarhusu, Novým přidruženým členem IOF se stala Keňa, pořadatelství WOC 2010 a WTCO 2010 připadlo Norsku, v roce 2011 se pak obě tyto akce budou konat ve Francii. MS v MTBO 2009 se pojede v Izraeli a rok na to v Portugalsku. Byla také projednávána nové procedura přidělování vrcholných světových akcí. Prezidentem IOF pak byl znovuzvolen Ake Jacobson.

- ⚡ **1. MS neslyšících v OB** proběhlo v Maďarském Vesprému. Zúčastnili se závodníci ze 14 států včetně ČR (4 závodníci). Největšího individuálního úspěchu dosáhl Josef Procházka z Konice osmým místem na sprintu. Česká štafeta pak byla pátá.

- ⚡ **LOB na OH?** Programové komisi olympijských her doporučila Exekutive MOV, aby byl lyžařský orientační běh zařazen do závěrečného kola nových kandidátských sportů na ZOH 2014 (rozhodnutí padne na zasedání MOV v Guatemale v červenci 2007).

- ⚡ **Novým předsedou mapové komise IOF** se stal namísto odstoupjícího Maďara Laszlo Zentaie Havard Tveite z Norska.

Časopis orientačních běžců klubu ZBM

Šéfredaktor: Jiří Zelinka

Na vydání tohoto čísla se podíleli:

Kateřina Borecká, Tomáš Bořil, Filip Dědic, Tomáš Dlabaja, Adam Chromý, Jana Gebauerová, Martina Jindřišková, Michal Jirka, Eva Kadlecová, Matěj Klusáček, Matěj Lexa, Jan Palas, Zdeněk Rajnošek, Martin Stehlík, Marie Stratilová, Adéla Štěpánská, MUDr. Sylva Štěpánská, Václav Štěpánský, Jiří Zelinka, Jakub Zimmermann, Štěpán Zimmermann a Libor Zřídka Veselý

Toto číslo vyšlo 5. září 2006

Uzávěrka dalšího čísla je 30. září 2006